

ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଆପଣାତଳ ଭୁକ୍ତ କରି ନାହାନ୍ତି ତାହା ସର୍ବ ଅମଙ୍ଗଳର ମୂଳ ହୋଇଅଛି । ମେମ୍ବରମାନେ ଦେଶର ଅବସ୍ଥାରୁ ସମ୍ୟକ ରୂପ ଜ୍ଞାତ ନୁହନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟସ୍ତଥାଇ ଅନ୍ୟକର୍ମରେ ମନୋହୋଗୀ ହୋଇ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ବିଶେଷରେ ତାହାଙ୍କ କର୍ମରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଏ ଦେଶସ୍ଥ ଭ୍ରମଲୋକଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ସାମାନ୍ୟ ଫିରଙ୍ଗୀ ଅଧିକ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ବୋଧ କରନ୍ତି । ଯଦ୍ୟପି ଏହି ପ୍ରକାର ଅମୂଲକ ଜ୍ଞାନରେ କଣେ ସାମାନ୍ୟ ଲୋକକୁ ତଦାଚକ କର୍ମରେ ନିୟୁକ୍ତ କରନ୍ତି ତେବେ କେବଳ ଝଟ୍ଟା ସାର ହେବ । ଅମୂମାନଙ୍କର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଶଙ୍କା ହେଉଅଛି ଯେ ମଫସଲରେ ସାହାଯ୍ୟ କର୍ମ ପ୍ରକୃତ ରୂପେ ଚଳୁନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସାହେବ ମୋଫସଲର ସାହାଯ୍ୟ ସ୍ଥାନ ସକାଶ ଅଳ୍ପ ବେତନରେ ଲୋକ ନିୟୁକ୍ତ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଗୁରୁତର ଭାବ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ଏଣୁ କରି ସେମାନଙ୍କର କର୍ମର ବିଶେଷ ଅନୁପରାଧ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ । ମାତ୍ର ସେପରି ଅନୁପରାଧ ବିଦେଶୀ ଫିରଙ୍ଗିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ ଚିତ୍ତ ଗଢ଼ିବି ବିଶେଷ ଅବଗତତ୍ୱ ଓ ଅନୁକମ୍ପାରେ ଗ୍ରାମ ନିବାସିମାନଙ୍କଠାରୁ ଓ ଅନ୍ୟ ଉପାୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକୃତ କଥାମାନ ଜାଣିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେବ ଏମନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟକୁ ମଫସଲ ସାହାଯ୍ୟ ସ୍ଥାନମାନ ତଦାଗେ ସକାଶ ନିୟୁକ୍ତ କଲେ ସାଧାରଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅପବ୍ୟୟ ଓ ଦୁଃଖୀଙ୍କ ଦୁଃଖ ନିବାରଣ ହେବ ।

ସାମ୍ବାହିକ ସଂକୀର୍ତ୍ତ

ଗତ ସୁଲଭ ମାସ ତା. ୨୭ ରଖରେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଲେ.ପି.ଟି.ନେ.ଶୁ. ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ପ୍ରଦେଶ ସନ ୧୮୭୫ ମସିହା ୨୦ ଆଇନର ୩୫ ଧାରା ଅନୁସାର ଉଚ୍ଚକନ କର୍ମଚର ଓ ଯିଲ୍ଲର କଲିଟରମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାର ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଉକ୍ତ ଆଇନାନୁସାର ଚେବନ୍ତୁ ଏକେଣ୍ଟ ସ୍ୱରୂପ ଶ୍ରେଣୀ ଭୁକ୍ତ ନ ହୋଇ ସାଧାରଣ ବିଶେଷ ମୂକ୍ତାର ନାମାଦ୍ୱାରା ଆପଣା ନିୟୁକ୍ତକାରୀ ମୁନିସର ସକଳ ସ.ଧ ରଣ କମ୍ପା ବିଶେଷ କର୍ମ ଚଳାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରବେ ତାହାଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ହାକିମମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଅଧିକାରସ୍ଥ ସ୍ଥାନ ମଧ୍ୟରେ ଉକ୍ତ ରୂପ କର୍ମ କରିବାର ଅନୁମତି ଦେବେ ।

ଏହିମାସ ତା. ୧୪ ରଖରେ ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ସନରଲ ବାହାଦୁର ମଜି ଅର୍ଡର ମହକୁମାମାନଙ୍କ ରିପୋର୍ଟ ଓ ହସାବ ଦୃଷ୍ଟରେ ବିବେଚନା କଲେ ଯେ ମଜି ଅର୍ଡର ନିୟମ ବଜାହେଣ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଫଳଦାୟକ ହୋଇଅଛି ଅତଏବ ତାହା ଚରସ୍ଥାୟୀ କରିବାର ସମ୍ମତ ଦେଲେ ଏବଂ ମାହାଜ ଓ ବରୋଇ

ପ୍ରଦେଶ ମାନଙ୍କରେ ଉକ୍ତନିୟମ ପ୍ରଚଳନ କରିବା ଏବଂ ବଜା ଦେଶର ମନ ଅର୍ଥରର ପ୍ରଂକ୍ଷ୍ୟା ଟ ୧୦୦ ଜାଠାରୁ ଟ ୨୫୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି କରିବାର ମନସ୍ଥ କରିଅଛନ୍ତି । ମନଅର୍ଥର ନିୟମ ସର୍ବଥା ପ୍ରଚଳିତ ହେଲେ ଲୋକଙ୍କର ବହୁତ ସୁଯୋଗ ହେବ ମାତ୍ର ଗବର୍ଣ୍ଣର ସାହେବ ରାଜତବର୍ଷ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଏକ ପ୍ରଦେଶରୁ ଅନ୍ୟ ପ୍ରଦେଶକୁ ମନଅର୍ଥର କରିବାର ଅନୁମତି ଦେଇ ନ ଥିବାରୁ କିଛି ବିବେଚନା ଶୂନ୍ୟତା ଜଣାଯାଉଅଛି ।

ଚଳିତମାସ ତା ୭ ରଖରେ କଲଚର ସାହେବ ନିୟମ କଲେ ଯେ ମୁଦିମାନେ କେହି ୫ ବହାରୁ ଅଧିକ ଚାଉଳ ଏକ ଦିନରେ ନେଇ ପାରିବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କେବଳ ସବୁ ଚାଉଳ ଦିଆଯିବ ଓ ସେ ଚାଉଳ ଟଙ୍କାରେ ସେ ୪୫ ଭାଗରେ ବନ୍ଦି ହେବ । ଚାଉଳ ବନ୍ଦି ବିଷୟରେ ଯାହା ଯତ୍ନକେ ନୂତନ ନୂତନ ହକିମ ହେଉଅଛି ଏଥିରୁ ହାକିମମାନଙ୍କର ଅଭିପ୍ରାୟ ବୁଝିବାର ଭାର ହେଲା । ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ କି ମୁଦିମାନେ ଚାଉଳ ଭାରି ସସ୍ଥା କରିବେ ?

ଆମ୍ଭେମାନେ ଦୁଃଖର ସହୁତ ଶ୍ରବଣ କଲୁଁ ଯେ ଇରିଗେସନ ଇଲକା ଏଣ୍ଟର୍ପ୍ରିଜ ସାହେବ ଯୋବରଠାରେ ମହାନଦୀର ନୌକାରୁ ଓହ୍ଲାଇ କୁଳକୁ ଆସିବା ସମୟରେ ନଦୀ ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼ି ଜଳମଗ୍ନ ହୋଇ ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କଲେ । ସେଠାରେ ସୋତ ଏଡ଼େ ପ୍ରବଳ ଥିଲା ଯେ ଶରୀର ଜଳରେ ଚୁଡ଼ିଲି ଉତ୍ତରୁ ଆଉ ଉପରକୁ ନ ବାହାରି କୁଆଡ଼େ ଗଲି ତାହାର କିଛି ଚିତ୍ତକାଳରେ ସ୍ମର ହେଲା ନାହିଁ । ଦୁଇଦିନ ବାଦ ଶବ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା ।

ହୁକୁ ପେଟି ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଭଗଲପୁର ଜିଲ୍ଲାରେ ମଧ୍ୟ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହୋଇଅଛି । ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷା ନିବାରଣ ସକାଶ ସେସ୍ତାନର କଲଚର ସାହେବଙ୍କ ଗୃହରେ ଏକସଭା ହୋଇଥିଲା ସେଥିରେ ସେ ସ୍ଥାନରେ ତଳଲେଖିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସ୍ୱାକ୍ଷର କରି ଅଛନ୍ତି । ମନ ସାହେବ ଟ ୫୦୦ ମେଡ଼କଲ ସାହେବ ଟ ୧୫୦ ଉଠାଇଲିସାହେବ ଟ ୧୦୦ ଗ୍ରିମ୍ମି ସାହେବ ଟ ୧୦ ମିଲ ସାହେବ ଟ ୮୦ ବାବୁ ମଦନ ମୋହନ ଠାକୁର ଟ ୫୦୦ ବାବୁ ସୂର୍ଯ୍ୟନାରାୟଣ ସିଂହ ଟ ୭୫ ବାବୁ ନରୋତ୍ତମ ମଲିକ ଟ ୮୫ ବାବୁ ଯଦୁନାଥ ସକାର ଟ ୩୫ ଓ ସିମ୍ବର୍ଣ୍ଣର ରଜା ଟ ୧୦୦୦ ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଜରେ ଅନେକସ୍ଥାନରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହୋଇଅଛି— ବିଜୟ ନଗର ମହାରାଜାଙ୍କ ଦୁହ୍ୱତାଙ୍କ ପ୍ରାଣେ ଶିଶୁମହାରାଜାଙ୍କ ଭ୍ରତୃଷ୍ଣୁ ସଙ୍କର ବାସଣସୀ ନଗରରେ ଅତି ଉତ୍ସବରେ ବିବାହ ହେଲା । ମହାରାଜା ନଗର ନିବାସୀ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ଭୋଜନ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ରାଜା ରାଜପୁତ ଯୌତୁକ ସ୍ୱରୂପ ୧ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।

ରାଜା କମଳକୃଷ୍ଣ ବାହାଦୁର ଦୁର୍ଭିକ୍ଷପୀଡ଼ିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଶତରାଶି ବଗିଚା ନିମନ୍ତେ ୨୫୦ ଟଙ୍କା କମଳ ଯଷ୍ଟିଏ ଚେଆରମ୍ୟାନ ସାହେବଙ୍କ ଠାରେ ଅର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି ।

୧୮୫୫-୭୭ ସାଲର ଲେଅର ପ୍ରଭୁନ୍ୟ ଅର୍ଥାତ ବଜଲା ବେହାର ଓ ଓ ଓଡ଼ିଶାର ରାଜସ୍ୱ ଓ ବ୍ୟୟ ।

ରାଜସ୍ୱ — ଟ ୧୫୮୫୯୯୯୦୧

ବ୍ୟୟ — ଟ ୫୮୭୫୫୯୨

ଫାଇଲ — ଟ ୧୦୭୭୨୪୪୦୯

ପ୍ରାନ୍ତ ଦେଶରେ ମାନବ ରକ୍ତ ତୃଷ୍ଣାନାମକ ରୋଗର ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ମକଦ୍ଦମା ହୋଇଥିଲା । ୧୧ ବର୍ଷ ବୟସର ଏକ ବାଳିକା ତାହାର ମାତା ଓ ଭଗିନୀର ଶୋଣିତ ପାନ ଅଭିଳାଷରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣନଷ୍ଟ କରିବାନିମନ୍ତେ ପୁନଃ ପୁନ ଅନେକବାର ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲା ।

ଇଙ୍ଗ୍ଲିଷ ମ୍ୟାନ ପତ୍ରରୁ ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯେ ପାଟନା ଓ ତହିଁ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଗ୍ରାମମାନଙ୍କର ସହସ୍ର ସହସ୍ର ନିବାସୀମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ସମୟରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଆରମ୍ଭ କରିଥିବା ଗ୍ରାସାଓ ପୁଷ୍ଟିରଣୀ ପ୍ରଭୃତି ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇ ମୃତ୍ୟୁ ଗ୍ରାସରୁ ସାହୁପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ ଅଛନ୍ତି ।

ହରିକର ପତ୍ର ଲେଖନ୍ତି ଯେ ବରିସାଲ ଜିଲ୍ଲାରେ ଅନେକ ଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ ଅଛି ସେଠାରେ ପ୍ରତିମହଣକୁ ଟ ୨୫ ଟଙ୍କା ଠାରୁ ଟ ୨୫ ମୂଲ୍ୟରେ ଯେତେ ଗୁଡ଼ିକ ଖୋଜି ମିଳିପାରେ । ଓଡ଼ିଶା ଦେଶ ନିମନ୍ତେ ଏହିଠାରୁ ଗୁଡ଼ିକ ଅଣାଇବାର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ କରି ଅଛନ୍ତି । ଉତ୍ତମ ମାସ ଏଠାରେ ଏଠାରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ କି ଭାଉଁରେ ବିକି କରିବେ—ସେ ୫ ଟଙ୍କା ସେ ୨୫ ?

ଅନ୍ୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶୁଣି ଗୋଚରରେ ଆସିଲା ଯେ ମାହାଙ୍ଗା ଗ୍ରାମରେ କେତେକ ଦିନହେଲା ଗୋଟିୟେ ଅନାହାର ପୀଡ଼ିତ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ଜାତରେ ଗୁଡ଼ିଆଣୀ ପ୍ରବେଶ କରିଅଛୁ । ତାହାର ଗୋଟିଏ ପାତ ଅନ୍ୟ ପାଦାପେକ୍ଷା ଛୋଟ ଅଟେ ଓ ମୁଖ ଅତି ବନ୍ଦ ରୂପ କୁଣ୍ଡିତ ଓ କିଷ୍କିତ ଭୟଙ୍କର ଓ ତାହାର ଅବସ୍ଥା ଅତି ଦୃଶାକର । ମନୁଷ୍ୟ ମାଂସ ଭକ୍ଷଣରେ ତାହାର ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରିୟ । ଅନ୍ନ ଭୋଜନ ପାଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ଶୁଶାନକୁ ସାଇ ମୃତ ପିଣ୍ଡ ମୃତ୍ତିକା ମଧ୍ୟରୁ ବାହାର କରି କଷ୍ଟା ମାଂସ ଭୋଜନ କରେ । ଏକଦା ଗୋଟିୟେ ଅଳ୍ପ ବୟସ୍କ ସୁନ୍ଦରୀ ବାଳିକା ଦାଣ୍ଡରେ ବୁଲୁଥିଲା । ସେ ରକ୍ଷାସୀ ତାକୁ ଦେଖି ତାହାଠାରୁ ଦୂରରେ ଆସି ତାହାର ଶରୀରରୁ ଦୁଇ ଫୁଲ ମାଂସ କାମୁଡ଼ି ଖାଇଲା । ବାଳିକା

ଉଚ୍ଚସ୍ତରରେ ସେଦଳ କରିନ୍ତେ କେତେକ ଜଣ ଗ୍ରାମବସୀ ଦେଖି ଆସି ବାଳିକାକୁ
 ରକ୍ଷାକଲେ । ଓ ରାଜଦଣ୍ଡ କମ୍ପା ହୁଏ ହତ୍ୟା ଦୋଷଭୟରେ ସେ ରକ୍ଷାସୀର
 ପ୍ରାଣନାଶ ନ କରି ତାକୁ ଯଷ୍ଟିରେ ଯଥୋଚିତ ପ୍ରକାର ପ୍ରଦାନ କଲେ । ତାହାର
 ଏରୂପ କଦାଗୁର ନିମନ୍ତେ ପୁରୋଧରେ ତାହାଶରୀରରେ ତପ୍ତ ଲେହନୀୟ ହେଁକା
 ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏ ତ କଥା ଜାଆଁଣୀ ନୁହେଁ କାରଣ ତାହାହେଲେ କେବଳ
 ଚକ୍ରପାନ କରିନ୍ତା, ଏ ଗୋଟିଏ ଯୋଗିନୀ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଅଛି, ଏହାକୁ ପ୍ରହାର
 ନ କରି ହେନାପଣା ଇତ୍ୟାଦି ଦେଲେ ମଙ୍ଗଳ ହେବ ।

ଶୁଣାଗଲା ଯେ ଗତ ଗୁରୁବାର ପକାଳ ବେଳେ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ କାଠଯୋଡ଼ି
 ଘରରେ କାଠ ଧରୁ ଧରୁ କପରି ନଦୀ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ୟେପଡ଼ିକାରୁ ନୁଣ ଗେଲ ବୁରୁଜ
 ଠାରେ ଭୈରବେ ପଡ଼ି ମରିଗଲା । ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହେତୁରେ କି ସମସ୍ତଙ୍କର କଠରାଣୀ
 ସମସ୍ତଙ୍କରେ ବର୍ଦ୍ଧିତ ହୋଇଅଛି ?

ଗତ ସୋମବାର ଠାରୁ ଦିନ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୋରଡର ବୃଷ୍ଟି ଓ ବୃତ୍ତ
 ହୋଇଅଛି । ସମସ୍ତେ ଏ ବର୍ଷକୁ ଧାନପକ୍ଷରେ ଅଭିଶୟ ଉପକାରୀ ବୋଧ
 କରୁଅଛନ୍ତି ଓ ନଦୀମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଅଛି । ମାତ୍ର ବୋଧହୁଅଇ ଯେ
 ଦୁର୍ଭିକ୍ଷପ୍ରତି କିନ୍ତୁ ଦେବତାଙ୍କ ରାଗର ଶାନ୍ତି ଅବଧି ହୋଇ ନାହିଁ । ଅନାବୃଷ୍ଟି
 ଦ୍ଵାରା ଏ ପ୍ରାଏ ଦଶମାସ ହେଲ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ନ କଷ୍ଟଦେଇ ଏଥର ତାହାକୁ ଘରେ
 ପୁଧା ରହି ଦେଲେ ନାହିଁ ବାସ୍ତବରେ ଏ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ବିସ୍ତାର ଘରର କାହ୍ନୁମାନ
 ପଡ଼ି ଯିବାକୁ ଘରମାନ ମୃତ୍ତିକା ସହିତ ଆଲାପ କରୁଅଛନ୍ତି ।

ପ୍ରେରିତ ପତ୍ର

ମହାଗ୍ରାମ ଇସ୍ଫୁଲ ଓ ଶ୍ରୀଧର ଚୈତ୍ଵାନାଳର ରାଜାବାହାଦୁର—
 ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀଧର ଶ୍ରୀ ଉତ୍କଳ ପାପିକା ସମ୍ପାଦକ ମହାଶୟ
 ସମୀପେଷୁ ।

ଆମ୍ଭ ନିବାସଭୂମି ମହାଗ୍ରାମ କି ଯାହା ମାହାଙ୍ଗା ନାମରେ ସଚରାଚର ବିଷାକ
 ଅଛି । ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ ଇଙ୍ଗରାଣ ବଙ୍ଗୋଳଲ ଉସ୍ଫୁଲ ଗତ ଦୁଇ ବର୍ଷରୁ
 ସ୍ଥାପନ ହୋଇଥିବାର ଆପଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଗୋଚର ଥିବ । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଦ୍ୟୋଗ୍ରାହୀ
 ଗଭରମେଣ୍ଟରୁ ମାସିକ ଟ ୨୦ ଜା ଏ ଉସ୍ଫୁଲ ନିମନ୍ତେ ସାହାଯ୍ୟ ଦାନ
 ମିଳୁଅଛି । ମତ୍ର ଗ୍ରାମସ୍ତ ସମ୍ପ୍ରାନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଯେ ଏ ଉସ୍ଫୁଲ ପକାଣେ ମାସିକ
 ଟ ୨୦ ଜା ରୁଦା ଆପଣା ମଧ୍ୟରେ କରିଥିଲେ ତାହା କେତେକ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ଅସୁଲ ହୋଇଥିଲା ତଦନନ୍ତର ରୁଦା ଫମେ ଫମେ ନ୍ୟୁନ ହୋଇ ଅତି କଷ୍ଟରେ

ଅସୁଲ ହେବାରୁ ଇସ୍ତୁଲ ଦୁରବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ିତ ହେବାର ଦେଖି ଆମ୍ଭେ କୃତପତ୍ନ ବଦେଶୀୟ ଧନାତ୍ୟ ମହାଶୟଙ୍କ ନିକଟରେ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲୁ ମାତ୍ର ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ ସୁଧା ନ କଲେ ।

ଅନନ୍ତର ଶ୍ରୀପୁତ୍ର ଶ୍ରୀ ଡ଼େଙ୍କାନାଲାଧିପତି ରାଜା ବାହୁ ଦୁରଞ୍ଜର ବିଦ୍ୟାନୁରାଗ ଓ ଦାନ ଶୀଳତା ବିଷୟ ଶ୍ରବଣ କରି ତାଙ୍କ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲୁ ମାତ୍ରକେ ରାଜା ବାହାଦୁର ଅତିଅନୁଗ୍ରହ ପୂର୍ବକ ମାସିକ ୫୩୯ ଲେଖାଏଁ ରୁଦା ଓ ଇସ୍ତୁଲ ଗୃହ ନିର୍ମାଣାର୍ଥେ ୫୯୦ ଲା ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି । ଏହା ଦ୍ଵାରା ଯେ ସେ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଓ ଆମ୍ଭ ଗ୍ରାମସ୍ଥ ଲୋକଙ୍କୁ କି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ ଓ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି ତାହା ବର୍ଣ୍ଣନାତୀତ । ଏମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚିତ ଭବିଷ୍ୟ ଓ ସରଳ ହୃଦୟରେ ତାଙ୍କୁ ସହସ୍ର ସହସ୍ର ଧନ୍ୟବାଦ ପ୍ରଦାନକରୁ ଅଛୁ ।

ଯଦ୍ୟପି ଏହି ପରି ଉତ୍କଳବାସୀ ସମ୍ପ୍ରାନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ବିଦ୍ୟାପ୍ରଭୁର ସକାଶେ ମୁଦ୍ରାଦାନ ଓ ଯତ୍ନ କରନ୍ତେ ତେବେ ଅବଶ୍ୟ ଅଳ୍ପ କାଳ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍କଳ ଦେଶର ଗୌରବ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ସଭ୍ୟଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଗଣନୟ ହୁଅନ୍ତା ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଅତଏବ ଚତ୍ୟାସ ଉଦ୍ଘତ ଓ ପ୍ରଭୁର ବିଷୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କାୟାମନ ବାକ୍ୟେ ବହୁଯତ୍ନ କରି ବାର ଉଚିତ ।

ଉପରୋକ୍ତ ବିଷୟ ସଂସାଧାରଣଙ୍କ ଗୋଚରାର୍ଥେ ନିନ୍ଦେଦନ ପତ୍ର ଆପଣ ଅନୁଗ୍ରହ ପୂର୍ବକ ଆପଣଙ୍କ ପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶ କରି ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ବାଧିତ କରିବା ହେବ ।

ମୁ—କଟକ
ତା ୭ ରଖ ମାହେ ଅଗସ୍ତ ସ ୧୮୭୭ ମସିହା } ଶ୍ରୀ ଜଗମୋହନ ଲାଲ
ଇସ୍ତୁଲ ସେକ୍ରେଟରୀ

ପୁସ୍ତକ ବିକ୍ରୟ ଉତ୍କଳ ଭାଷା

ଉତ୍କଳ ଓ ମୁକ୍ତାର ବିଷୟରେ ନୂତନ ଦସ୍ତର ଅମଳ	}	ମୂଲ୍ୟ ୫ ୦
ସନ ୧୮୭୫ ମସିହା ୨୦ ଆଇନର ଖୋଲ ସାପଦୁତ		
ସନ ୧୮୫୯ ମସିହାର ୧୪ ଆଇନ	...	ମୂଲ୍ୟ ୫ ୦
ରେଜିଷ୍ଟରୀ ଫିସ ନିର୍ଣ୍ଣୟ	...	ମୂଲ୍ୟ ୫ ୦

ଏ ପୁସ୍ତକମାନ ସାହାଜର ପ୍ରଘୋଜନ ହେବ ଆଲମତଦ ବନ୍ଦାର ଛୁପା ଖାନାରେ ତତ୍ତ୍ଵ କଲେ ପାଇବ ।

ଉତ୍କଳ ଦୀପିକାର ମୂଲ୍ୟ ଓ ନିୟମ

ଅଗ୍ରମ ବର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ	ଟ ୫ ଜା
ଛମାସର ଅଗ୍ରମ ମୂଲ୍ୟ	ଟ ୩
ଦ୍ଵିମାସର ଏକ	ଟ ୧୩
ବର୍ଷାନେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ	ଟ ୭ ଜା
ପ୍ରତି ଶତ୍ରୁର ମୂଲ୍ୟ	ଟ ୦

ମନ୍ତବ୍ୟ :—

୧ । ଗ୍ରାହକ ହେବା ସମୟଠାରୁ ଅଥବା କୌଣସି ବର୍ଷ ଆରମ୍ଭରୁ ଦ୍ଵିମାସ ମଧ୍ୟରେ ଉକ୍ତ ବର୍ଷର ଅଗ୍ରମ ମୂଲ୍ୟ ନ ଦେଲେ ବର୍ଷାନେ ସେ ମୂଲ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟହେଲ ସେହି ମୂଲ୍ୟ ସେ ବର୍ଷ ସକାଶେ ଦେବାକୁ ହେବ । ଓ ଛ ମାସର ଆଗରୁ ମୂଲ୍ୟ ନ ପଠାଇଲେ ମଫସଲକୁ କାଗଜ ପଠାନ୍ଦିବ ନାହିଁ ।

୨ । ମଫସଲ ନିବାସି ଗ୍ରାହକମାନେ ଆପଣା ପତ୍ନୀ ପ୍ରାପ୍ତିର ଅନ୍ୟ ଉପାୟ ନ କଲେ ତାଙ୍କ ସୋଗେ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପତ୍ନୀ ପଠାଇବା ସକାଶ ଉପର ଲେଖିତ ମୂଲ୍ୟ ଉପରେ ତାଙ୍କ ରସୁମ ବର୍ଷକୁ ଟ ୩ । ଅଣା ହସାବରେ ପଠାଇବେ ମାତ୍ର ଏକ ସ୍ଥାନରେ ବାସ କରୁଥିବା ଦିନରୁ ବସ୍ତୁ ଏକ ମାସୁଲରେ ଆପଣା ଆପଣା ସମ୍ପାଦ ପତ୍ନୀ ପାଇ ପାରିବେ ।

୩ । ବିଶେଷ ଲୋକର ଉପକାର୍ଯ୍ୟେ ବିଜ୍ଞାପନମାନ ଗ୍ରହଣ କରାଇବାର ଯାହାଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକ ହୁଅଇ ତାହାଙ୍କୁ ତଳ ଲେଖିତ ମତେ ଝଡ଼ିଅଗ୍ରେ ଦେବାକୁ ହେବ । ଯଥା—

ଧାର ପ୍ରତି	—	ଟ ୦୮
ଅର୍ଦ୍ଧ ପୃଷ୍ଠା	—	ଟ ୦୩
ପ୍ରତି ପୃଷ୍ଠା	—	ଟ ୧ ଜା

ସର୍ବଦା କୌଣସି ବିଷୟ ଛପାଇବାର ଯାହାଙ୍କୁ ଆବଶ୍ୟକ ହୁଅଇ ସେମାନେ ଚୁକ୍ତି କରିବାକୁ ଚାହୁଁଲେ ଅତିଅଳ୍ପ ଝଡ଼ିରେ ତାହା କରିପାରିବେ । ଏ ସମ୍ପାଦ ସମ୍ପର୍କୀୟ ସମସ୍ତ ଚିଠି ପତ୍ର ଓ ଟଙ୍କା ଇତ୍ୟାଦି ଶ୍ରୀ ଗୌରୀଶଙ୍କର ରାଏ ମେନେଜରଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇବାକୁ ହେବ ।

ସହର କଟକ ଆଲମତଦ ବଜାର କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟି କୁମ୍ପାନୀର ପଥର ଗ୍ରହଣରେ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇ ପତ୍ରିକାର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସକାଶେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଗଲା ।

ଉତ୍କଳ ଦୀପିକା

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦପତ୍ର

୧ମ ଭାଗ ଶନିବାର ତା ୧୧ ଋଷ ମାଘେ ଅଗସ୍ତ୍ୟ ସନ ୧୮୭୭ ମସିହା ।
। ମୁ । ଗୁପ୍ତବ ଦି ୪ ନ ସନ ୧୨୭୩ ଶାଳ ତୃଣାୟ ସଂଖ୍ୟା

ଏ ଦେଶରେ ସେ ଏତାଦୃଶ ଦୁଃ ସମୟ ପଡ଼ିବ ଏହା କେହି ସ୍ୱପ୍ନରେ ସୁଦ୍ଧା ଚେଷ୍ଟି ନ ଥିଲେ । କାର୍ତ୍ତିକ ମାସପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିୟମିତ ପରିମାଣରେ ବର୍ଷା ନ ହେବାରୁ ଆଗନ୍ତା ଫସଲ ପକ୍ଷରେ ଲୋକଜନମନରେ କିନ୍ତୁତ ଭୟ ଜାତ ହେଉଥିଲା ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ଏତାଦୃଶ ଘଟଣା ହେବାର କେହି ସମ୍ଭବ କରି ନ ଥିଲେ । ଦକ୍ଷିଣ ଦେଶରେ ପ୍ରଥମେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷର ଆଦର୍ଶ ପ୍ରକାଶ ହେଲା ଓ ସେ ଯିଲରୁ ଲୋକମାନେ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ଗୁଡ଼ିଲ ଫସ୍ତ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲାରୁ ଦିନ ଦିନ ଗ୍ରାହ ନ୍ୟୁନ ହୋଇ ଅକସ୍ମାତ୍ ଏକାବେଳକେ ଗୁଡ଼ିଲ ଅପ୍ରାୟ ହେଲା ସାଧାରଣ ଲୋକ ସ୍ୱଭବତଃ ମୁଦାମାନଙ୍କୁ ଦୋଷ କଲେ ଓ କହୁଲେ ଯେ ଏମାନେ କେବଳ ଅଧିକ ଲାଭ ଅର୍ଜ୍ୟରେ ଦେଶରେ ଶସ୍ୟ ନ ଥିବାର ପ୍ରଚାର କରି ଅଛନ୍ତି ଓ ସମସ୍ତ ଶସ୍ୟ ଆପଣାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମେଲକରି କିମ୍ପି ଅଛନ୍ତି । ଏହଠାରୁ ପ୍ରଥମେ ଭ୍ରମ ଉଦୟ ହୁଏ । ସହର ନିବାସୀ ଶୁଦ୍ର ପ୍ରଜାଠାରୁ ବିଚକ୍ଷଣ ସରକାରୀ ହାକିମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ ଭ୍ରମରେ ବର୍ଣ୍ଣାଭୂତ ହେଲେ, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣରେ ମୁଦମାନେ ଏପରି କି ହେଉ ନ କଲେ ? ସେ ସମୟରେ କି ତାହାଙ୍କର ଲାଭର ଆଶା ନ ଥିଲା ? ଏକଥାମାନ କେହି ଶୁଣିବ କଲେ ନାହିଁ । ଶସ୍ୟର ପ୍ରଚାର ଓ ଦୋକାନ ଦାର ଓ ମହାଜନଙ୍କ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷତା ହାକିମଙ୍କ ମନରେ ଏମନ୍ତ ଦୁର୍ଭ ରୂପେ ବର୍ଜମୂଳ ହେଲା ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଉପାୟ ଚିନ୍ତା କରିବାର ଆଉ ସାମାନ୍ୟ ଫସଲ ଭୂଟିରେ ଯେ ଉଚିତପୁରଣ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣମାନଙ୍କରେ ଦେଉଥିଲେ ତାହାସୁଧା ଦେବାକୁ ଅସମ୍ଭବ ହେଲେ । ଯମିଦାରଙ୍କ କଥାରେ କେହି ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ନାହିଁ । ସେମାନେ କେବଳ ଲୋକ ସାଧି ପାଇବା ପକାଣେ ଏରୂପ କହୁ ଅଛନ୍ତି ଏହୁମାତ୍ର ଜ୍ଞାନ ହେଲା ।

ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ନୂତନ ଫସଲ କଟା ହେବାରୁ ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୁଡ଼ିଲ ସୁସାରି ରୂପେ ମିଳିଲା ଟଙ୍କାକୁ ସେ ୭ର ଓ କେବେ କେବେ ସେ ୮ର ପ୍ରସ୍ତ ହେଲା । ମାତ୍ର ଉକ୍ତ ଫସଲ ଅତ୍ୟଳ୍ପ ଥିବାରୁ ଶୀଘ୍ର ତାହା ଶେଷ ହେଲା

କେତକ ସତର୍କ ଭୂମ୍ୟାଧିକାରୀ ଓ କୃଷିକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିରେକେ ଅନ୍ୟକାହାଣ ହୁଏରେ ଶସ୍ୟ ରହୁଲ ନାହିଁ । ବେପାରୀମାନେ ନାନା ସ୍ଥାନରୁ ଗୁଣ୍ଡଲ ଖୋଜି ଆଣିଲେ ଓ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ କୃଷି ଉତ୍ତମ ରୂପେ ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ ଅଳ୍ପ କାଳରେ ସର୍ବସ୍ତ ସମାନପରି ହେ'ଇଗଲା । ଓ ତମେ ସମେ ଦେଶର ଶସ୍ୟ ଯେ ରୂପ ଶେଷ ହେବାକୁ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ଦୁଃଖ ବୃଦ୍ଧି ହେଲା ଓ ସେହି ପରିମାଣରେ ଲୋକମାନେ ଅର୍ଥହୀନ ହୋଇ ପରର ସାହାଯ୍ୟ ଅନୁପ୍ରଣ କରିବା କାରଣ କେହିବା ଘର ପରିବାରକୁ ତ୍ୟାଗକରି ସ୍ଥାନାନ୍ତର ହେଲେ କେହିବା 'ସର୍ବତୋଭାବେ ନିରୂପାୟ ହୋଇ ପପରିବାର ମୃତ୍ୟୁ ଦ୍ଵାରା ଦୁଃସହ ଯନ୍ତ୍ରଣାରୁ ମୁକ୍ତି ଲାଭକଲେ ଏବଂ କେହି କାରାଗାରକୁ ଦୁଃସର ଶ୍ୟାନ୍ତି ନିକେତନ ଜ୍ଞାନକରି ସ୍ଵଭାବତ ସଜଗତ ଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା କେବଳ ସେଠାରେ ବାସ କରିବାର ଉପଯୁକ୍ତ ହେବାଲାଗି ବଳକାରେ ଦଣ୍ଡମାୟ ଅପରାଧ କଲେ ।

ଏହି ରୂପ ଦିନ ଦିନ ଲୋକଙ୍କ ଯନ୍ତ୍ରଣା ବୃଦ୍ଧି ହେଲା ଅନ୍ଧାରରେ ଲୋକମାନେ କ୍ଷୁଧାକିରଣ ନିମନ୍ତେ ନାନା ଅଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ଖାଇବାରୁ ଓ ରୌଦ୍ରର ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଉତ୍ତପ ହେବାରୁ ଓଲ୍ଲଭଠାଭାଗର ପ୍ରାଦୁର୍ଭାବ ହେଲା । ଅସଂଖ୍ୟ ପ୍ରାଣୀନାଶ ହେଲେ ଓ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷର ସମସ୍ତ ଲକ୍ଷଣ ସ୍ପଷ୍ଟ ଦର୍ଶନ ହେଲେ ସୁଦ୍ଧା ଆତ୍ମର ରକ୍ଷକ ହାକିମମାନେ ସେଥିରେ ଭ୍ରଷ୍ଟେପ ମାତ୍ର କଲେନାହିଁ ତଥାତ ତାହାଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଥିଲାଯେ ଦେଶରେ ଶସ୍ୟଅଛି । କେବଳ ମହାଜନମାନେ ଲୁଣ୍ଠଣାରୁ ତାହା-ଦେଉନାହାନ୍ତି । ହାଏ, ଯଦ୍ୟପି ହାକିମମାନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଅବସ୍ଥା ଯାଣିବାକୁ ନେଷ୍ଟା କରିଥାନ୍ତେ ତେବେ ସେମାନେ କଦାଚ ଏରୂପ ଭ୍ରମରେ ପଡ଼ନ୍ତେ ନାହିଁ । ଏତଦ୍ଵାରା ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତିନି ଭାଗ ଗୁଣି ଅଟନ୍ତି ବ୍ୟବସାୟୀ କେବଳ ଏକ ଭାଗ ହୋଇପାରନ୍ତି । ଅତଏବ ଦିନଭାଗ ଲୋକ ଯେଉଁଠାରେ ଅନ୍ଧାରରେ ଦୁଃଖ ପାନ୍ତି ସେଠାରେ ଶସ୍ୟଅଛି ବୋଲି କେଉଁଜାଣି ମନୁଷ୍ୟ ବୋଧ କରିବ ? ବିଶେଷରେ ଯେ ଦେଶରେ କୃଷି ଅଧିକାଂଶ ଲୋକଙ୍କର ଜୀବିକା ଏବଂ କ୍ଷେତ୍ରୋତ୍ପନ୍ନ ପଦାର୍ଥ ବିନିମୟ ଦ୍ଵାରା ଅନ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ବ୍ୟୟମାନତଲେ ସେଠାରେ କି ଶସ୍ୟର ବଡ଼ମହାଜନ ରହିପାରେ ଓ ଏପରି ଦେଶରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପଡ଼ିଲେ ତାହାକି ସହଜରେ ସ୍ଥାନୀୟ ଉପାୟ ଦ୍ଵାରା ନିବାରଣ ହୋଇପାରେ କେହି କେବେ ମଞ୍ଚସଲରେ ଧାନ କାହାଣକୁ ବିକ୍ରି କରିବ! ସକାଶେ ଦୋକାନ ଦେନି ବସିବାର ଦେଖି ଅଛି ? ଏଥିରୁ କେବଳ ଏହି ଜଣାଏ ଯେ ମଞ୍ଚସଲରେ ଧାନର ଖରିଦଦାର ଅତିଅଳ୍ପ ଅର୍ଥାତ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକଙ୍କଘରେ ଧାନ ଥାଏ । ଯଦ୍ୟପି କେତେକ ସମ୍ପଦାର ଧାନ ରଖିଥାନ୍ତି ତାହା କେବଳ ଆସନ୍ନାକୃଷିର ଉଦ୍ୟମ କରିବାନିମନ୍ତେ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ ଦେଢ଼ିଦେଇ ସେମାନଙ୍କର ସୁଯୋଗ କରିଦେବାନିମନ୍ତେ ସଂଚୟ କରିଥାନ୍ତି ।

ସେମାନେ ବ୍ୟବସାୟୀ ନୁହନ୍ତି ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତ୍ ଫଳର ଆଗମ ନଦେଖିଲେ ଯଦ୍ୱୟା ଶସ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକଦେବାକୁ ସମ୍ମତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ଯଦ୍ୟପି ଏସମସ୍ତ କଥା ଅସମ୍ଭବ ହାକିମ-ମାନେ ପୂର୍ବରୁ ବିବେଚନା କରିଥାନ୍ତେ ତାହାହେଲେ ଅବଶ୍ୟ ଜାଣିପାରନ୍ତେ ଯେ ବିଦେଶରୁ ଶସ୍ୟ ଆନୟନ ବିନା ଲୋକଙ୍କର ରନ୍ଧାର ଉପାୟାନୁର ନ ଥିଲା । ସତ୍ୟ କଦାଚ ନୁଚି ରହେ ନାହିଁ । ସରଶେଷରେ ସେହି କଥା ତାହାଙ୍କର ମନୋନିତ ହେଲା ଓ ସେହି ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଦୁଃଖ ବିମୋଚନାର୍ଥ ଯତ୍ନ ପରାୟଣ ହେଲେ ମାତ୍ର କେତେ ମନୁଷ୍ୟଜୀବବଳ ହେବା ଉତ୍ତରୁ ଏ ଜ୍ଞାନର ଉଦୟ ହେଲା ? ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ଯେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଟ ୮୦୦୦ଙ୍କା ସାହାଯ୍ୟ କର୍ମ ଓ ଗୁରୁଲ ବେପାର ସକାଶେ ମଞ୍ଜୁର କଲେ ସେହି ପୂର୍ବରୁ ଆମ୍ଭର ଦୁର୍ଭବସ୍ତା ଯାଣିଥିଲେ ତାହା କରି ନ ଥାନ୍ତେ ? ଇଂରାଜ ରାଜଧାନୀପରି ପ୍ରଜାପାଳନର ଉତ୍ତମ ନୟମ କୁହାଯି ଦୃଶ୍ୟ ହେଉନାହିଁ । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ପୂର୍ବରୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ଜାଣି ନ ପାରିବାରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ହେଲା ।

ଗଞ୍ଜାମରେ କାର୍ତ୍ତିକ ମାସରେ ଏହି ପରି ଦୁର୍ଭିକ୍ଷର ଆଗମ ପ୍ରଦଶନ ହୋଇ-ଥିଲା ମାତ୍ର ସେଠାରେ ମହାଜନମାନେ ସ୍ଥାନାନୁରୁ ଏତେପରିମାଣରେ ଗୁରୁଲଆଣି ଯମା କଲେ ଯେ ସେଠାରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ନିବାରଣ ହୋଇ ଅନେକ କାଳ କଟକ ଓ ପୁରୀର ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷାକଲା ।

ଯାହାହେଉ ବର୍ତ୍ତମାନ ରେବନ୍ତୁ ହାକିମମାନେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ନିବାରଣ ସକାଶେ ବିଶେଷ ଯତ୍ନ କରୁ ଅଛନ୍ତି । ତାହାଙ୍କର ଯେ ରୂପ ପରିଶ୍ରମ ନାନାକାରଣରୁ ତାଦୃଶ ଫଳହେଉ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ହେତୁରୁ ବନ୍ଦୀଘର ଠାରୁ ଗୁରୁଲ ଆସିବାର ବିସ୍ତର କଷ୍ଟ ହେଉଅଛି ଓ ଯାହା ଆସୁଅଛି ତାହା ବିକ୍ରି କରିବାର ମଧ୍ୟ ଶୃଙ୍ଖଳା ନାହିଁ ଏକ ସ୍ଥାନରୁ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଗୁରୁଲ ଯୋଗାଇବାର ଯେ ବିଧି ହୋଇଅଛି ତାହା କଦାଚ ଉତ୍ତମ ନୁହେଁ । ଅନେକ ଲୋକ ଅବଶ୍ୟ ନିକଟସ୍ଥ ମୁଦୀର ଆଶ୍ରିତ ହେବେ ଓ ତେତେବେଳେ ମୁଦାମାନେ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟରେ ବିକ୍ରି କରିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇବେ । ଖୁବ୍‌ବିକ୍ରି ମୁଦାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହେଲେ ସମସ୍ତେ ଆପଣା ଆପଣା ଘର ପାଖରେ ଏକ ଭିତରେ ଗୁରୁଲ ପାଇବେ ।

ସାହାଯ୍ୟ କୁମେଟୀ

କଟକସ୍ଥ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ନିବାରଣ କୁମେଟୀ ବିଷୟରେ ଗତ ପତ୍ରିକାରେ ଆମ୍ଭେ ଯାହା ଲେଖିଥିଲୁ ତଳିତ ମାତ୍ର ତା ୧୦ ତାରି ସଭରୁ ତହିଁର ଅନେକ ପୋଷକତା

ହୋଇଛି । କୁମେଟୀ ଏଥର ଜାଣି ପାରିଲେ ଯେ ଅସହାୟ ବାଳକମାନେ ବାସ୍ତବରେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇନାହାନ୍ତି ଓ ବାଳକ ରକ୍ଷାର୍ଥେ ଯେ ଉପାୟ କରାଯିବ ତାହା ବିଚଳ ହୋଇଥିବାର ମେମ୍ବରମାନେ ପ୍ରକାଶନରେ ସ୍ଥିକାର କରୁଅଛନ୍ତି । ମତସଲ ଅନୁରୂପ ତଦାରଖ ନାମରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ଆଗଜା କରୁଥିଲୁ ତାହା ପ୍ରାୟ ସିକ ହୋଇଥିଲା କାରଣ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ସାହେବ ଜଣେ ଅପରିଚିତ ଫିରିଙ୍ଗିକୁ ଉକ୍ତ କର୍ମରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ଆହ୍ଲାବାଦ ବିଷୟ ଯେ କୁମେଟୀ ସଦ୍‌ବେଚନା ପୂର୍ବକ ଏ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ନାମରେ କରି ଉପଯୁକ୍ତ ଲୋକ ରଖିବାପାଇଁ ମେନେଜରଙ୍କୁ ଆଦେଶ କରୁଅଛନ୍ତି ।

କଟକ ସ୍ଥାନପୁର ଓ କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ଛଡ଼ା ମତସଲରେ ପ୍ରାୟ ୧୫୨ ସ୍ଥାନରେ ଅନୁରୂପ ସ୍ଥାପନ ହୋଇ ଅଛି ଓ ସେ ସମସ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ସମ୍ପା ଗୁଡ଼ିରେ ମଧ୍ୟ ବିକ୍ରି ହେଉଅଛି । ମତସଲ ଲୋକମାନେ ଯେ ରୂପ ଗୁଡ଼ିଲ ଅଭାବରେ ଦୁଃଖ ପାଇ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ଯେ କିଛି ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ ଗୁଡ଼ିଲ ନେବେ ଏଥରେ କିଛି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଏପରିଅନ୍ତ ଛଦି ସକାଶ ଯେତେ ଗୁଡ଼ିଲ ରକ୍ଷାହେବା ଦ୍ୱାରା ଏ ସେଥିରୁ ଅଳ୍ପ ଗୁଡ଼ିଲ ଗୁଡ଼ି ଅବଶିଷ୍ଟ ଆପଣା ଆପଣା ଲାଭ କରିଥିବାର ସମ୍ଭାବନା ହୋଇପାରେ । ପ୍ରକୃତରେ କେନ୍ଦ୍ରପାଟଣା ଅନୁରୂପର ଦଣ୍ଡେଗାକୁ ଏପ୍ରକାର ଦୁଷ୍ଟକର୍ମରେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଓବେଷ୍ଟର ସାହେବ ଡିରପ୍ରୀର କରିବାରୁ ସେ ସଦାବ ଚିତ୍ତରେ ତଳବ ହୋଇଅଛି । ଅତଏବ ଏସମସ୍ତ ବିଷୟର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା କି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ତାହା ଲେଖିବାର ବାହୁଲ୍ୟ ।

ପୁର ଯିଲର ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ କୁମେଟୀର ଗତ କୁଲାଇ ମାସ ତା ୩୦ ରଖ ସଭାର ବର୍ଣ୍ଣନାରୁ ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯେ ସେଠାରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ନିବାରଣର ଉପାୟ କଟକାପେକ୍ଷା ଉତ୍ତମ ହେଉ ଅଛି ଉକ୍ତ ତାରିଖରେ ଶେଷ ହୋଇଥିବା ସମ୍ରାହ ମଧ୍ୟରେ ୧୩୨୫୭ ଲକ୍ଷ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଥିଲେ ଓ ଦୁଃଖୀଙ୍କୁ ବସ୍ତ୍ର ଦୟା ଦ୍ୱିବାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ହୋଇଅଛି । ଉକ୍ତ ସ୍ଥାନର ଧନାତ୍ୟ ଲୋକମାନେ ସାହାଯ୍ୟ କର୍ମରେ ନିରୁତ୍ସାହ ନାହାନ୍ତି । କୁମେଟୀ ହେବାର ପୂର୍ବଦିନ ସେଠା ନିବାସୀ ୪୯୯ ସମ୍ପ୍ରାନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନେକ ଦୁଃଖୀଙ୍କୁ ବସ୍ତ୍ର ଦାନ କରୁଅଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମହନ୍ତ ମୋହନ ଦାସ ଏକାକେ ୮୦ ଖଣ୍ଡ ଲୁଗା ବିତରଣ କରୁଅଛନ୍ତି । ମହନ୍ତ ମହୋଦୟଙ୍କର ଏପ୍ରକାର ଦୟାଶୀଳତା ଦର୍ଶନରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦ ହୋଇ ଅଛୁଁ ଓ ଉର୍ଷା କରୁଁ ଯେ ଉତ୍କଳ ବାସୀ ସମସ୍ତ ଧନୀମାନେ ଏହି ପ୍ରକାର ସତ୍ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇ ଅବିଳମ୍ବରେ ଦେଶର ଗୌରବ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ଖ୍ୟତି ବୃଦ୍ଧି କରିବେ ।

ବାଲେଶ୍ଵର ଜିଲ୍ଲାର କୁମେଟୀମାନେ ଗତ ଯୁଦ୍ଧ ମାସ ତା'ରଖରେ ଶେଷ ହୋଇଥିବା ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ ସାମାନ୍ୟ କର୍ମକ୍ଷମ ୨୪୪୭ ଓ କର୍ମ ଓ କର୍ମ ଅକ୍ଷମ ୧୪୨୧୯୫ ଲୋକଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି । ଓ ବିନା ମୂଲ୍ୟରେ ୩୫୭ ମହଣ ରୁଦ୍ଧଳ ବିତରଣ ହୋଇଅଛି । ଓ ଅଳ୍ପ ମୂଲ୍ୟରେ ମୂଲ୍ୟହୀନ ବିକ୍ରି ହୋଇଅଛି । ଏଥିରୁ ଦେଖାଯିବ ଯେ ସର୍କାର ପକ୍ଷରୁ ଉପାୟ ହୋଇନଥିଲେ କେତେ ପ୍ରାଣୀ ନଷ୍ଟ ହୋଇଥାନ୍ତେ, କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖର ସହୃଦ ଶୁଣି ଅଛୁ ଯେ ଯେତେ ରୁଦ୍ଧଳ ଆବଶ୍ୟକ ତେତେ ବାଲେଶ୍ଵରକୁ ଆସିପାରୁ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ଅଳ୍ପ ପରିଶ୍ରମ ସାଧ୍ୟ କର୍ମ କରୁଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଦୁଇ ଅଣା ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ସାତ ପଇସା ଓ ବାଳକମାନଙ୍କୁ ପାଞ୍ଚ ପଇସା ଲେଖାଏ ପ୍ରତିଦିନ ଦିଆଯାଉଅଛି । ବାଲେଶ୍ଵର ଟାଙ୍ଗା ଓଜନ ସେରରେ ଟଙ୍କାରେ ପାଞ୍ଚ ସେର ଲେଖାଏ ମିଳୁଅଛି । ଏଥିରେ ସାହାଯ୍ୟ କୁମେଟୀ କ ବିବେଚନା ରେ ସେମାନଙ୍କୁ ରୁଦ୍ଧଳ ନଦେଇ ପଇସା ଦେଉ ଅଛନ୍ତି ବୁଝାଯାଉ ନାହିଁ ।

ସାହାଯ୍ୟ ତାଲିକା

ସାହାଯ୍ୟ କୁମେଟୀ ସମ୍ପର୍କରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟକୁ ପ୍ରତି ସପ୍ତାହରେ ଯେ କାଗଜମାନ ଯାଉଅଛି ସେଥିରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏକ ଗୁରୁତର ଅଙ୍ଗବ ଦେଖୁଅଛୁ । ସାପ୍ତାହକ ନନ୍ଦ୍ୟାରେ କେବଳ କେତେ ଲୋକ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଲେ ଓ କେତେ ଲୋକ ଅନାହାରରେ ମଲେ ଏହିମାତ୍ର ପ୍ରକାଶ ହୁଏ ମାତ୍ର କେଉଁ ଯାତ କି ବ୍ୟବସାୟର କେତେ ଲୋକ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷରୁ ଅଧିକ କଷ୍ଟ ପାଉଅଛନ୍ତି ଓ ଯିଲର କେଉଁ ଅଂଶ କି ପରଗଣାରେ ଅକାଳ ଅଧିକ ପ୍ରବଳ ହୋଇ ଅଛି ତାହା ଜାଣିବାର ଅତି ଆବଶ୍ୟକ । ଗୁଜାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯେ ପ୍ରକାଜ ଅବସ୍ଥାରୁ ସମ୍ୟକ୍‌ରୂପେ ଜ୍ଞାତ ହୋଇ ତାହାଙ୍କ ସୁଖ ସ୍ଵାଚ୍ଛନ୍ଦତା ସକାଶ ଉପାୟ କରିବେ ଓ ଯେ ସ୍ଥାନରେ ଯେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଥିବାରୁ ଲୋକଙ୍କର କେଶ ହୁଏ ତାହା ଦୂର କରିବାକୁ ଯତ୍ନବନ୍ ହେବେ । ଅତଏବ ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରସ୍ତାବ କରୁଅଛୁ ଯେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କମିସ୍ନର ସାହେବ ଏଥିର ବିଚାର କରି ଉପର ଲେଖିତ ଦୁଇ ବିଷୟର ସଂବାଦ ପାଇବା କାରଣ ପ୍ରତି ଯିଲର ସାହାଯ୍ୟ କୁମେଟୀକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେବେ । ସେମାନେ ଯେ ଅକ୍ଳେଶରେ ଏ ସମ୍ପାଦ ଦେଇ ପାରିବେ ତାହା ଉତ୍ତମ ବିଶ୍ଵାସ ହେଉଅଛି ।

ସଂବାଦ

ଚଳିତ ମାସ ତା ୫ ରଖ ଠାରୁ ତା ୯ ରଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁରୁଷୋତ୍ତମରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବୃଷ୍ଟି ଓ ଝଡ଼ ହେବାରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପୀଡ଼ିତ ୨୦୦ ଲୋକ ପ୍ରଥମ ବର୍ଷରେ କାଳ ଗ୍ରାସରେ ପଡ଼ିତ ହେଲେ । ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଚାନ୍ଦିନୀ ନିର୍ମାଣର ଆୟୋଜନ ହେଉ ଅଛି । ଏତେ ଉପାୟ ଆଉ ଆଉ ସହରରେ କି ୨୦୦ ଶ ମଲେ ମଞ୍ଚସଲରେ କି ନହୋଇଥିବ ?

ଗତ ତା ୨୮ ରଖ ଯୁଲାଇରେ ଶେଷ ହୋଇଥିବା ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ ବାଲେଶ୍ଵର ଜିଲ୍ଲାରେ କି ୮୦୯ ଶଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଅଛି ଓ ସେହିମାସ ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ବାଲେଶ୍ଵର ସହର ମଧ୍ୟରେ ୨୯୨୦ ମଣ୍ଡ ଅଛନ୍ତି ଓ ୨୯୯୪ ଜଣଙ୍କୁ ଚିକିତ୍ସା ହୋଇଅଛି । ଏହି ପରିମାଣରେ ଯଦି କିଛି କାଳ ଲୋକ ମରନ୍ତି ତେବେ ଏ ଦେଶ ଏକାବେଲେକେ ମନୁଷ୍ୟ ଶୂନ୍ୟ ହେବାର କିଛି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ ।

ଇଟାଳି ଦେଶସ୍ଥ ତାଳର ରବିନ ସାହେବ ଓଲଉଠା ରୋଗର ଏକ ଅତି ସହଜ ଉପାୟ ଆବିଷ୍କୃତ କରି ଅଛନ୍ତି । ଓଲଉଠା ରୋଗାକ୍ରାନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କମ୍ବଳ ଦ୍ଵାରା ଆଚୃତ କରି ପ୍ରତି ପାଞ୍ଚ ମିନଟ ଅନ୍ତ ୪ ଟୋପା ଲେଖାଏ କର୍ପୁର ଅର୍ଚ୍ଚ କନ୍ଦରେ ପକାଇ ଖାଇବାକୁ ହେବ ଓ ରୋଗର ପ୍ରଚଣ୍ଡତା ଅନୁସାରେ ଔଷଧର ମାତ୍ରା ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ହେବ । ଏ ଉପାୟ ଦ୍ଵାରା ଅନେକ ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା ହୋଇଅଛି । ଏପରିକି ଯେତେ ସ୍ଥଳରେ ଔଷଧ ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଅଛି ସମସ୍ତେ ଆରୋଗ୍ୟ ଲଭ କରି ଅଛନ୍ତି । ଔଷଧ ଅତିସୁଲଭ କଲିକତାରେ ପ୍ରତି ବୋତଲ ଏକଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟରେ ମିଳିପାରେ । ଏଦେଶରେ ଓଲଉଠା ବ୍ୟାଧି ଦିନକୁ ଦିନ ଅଧିକ ପ୍ରବଳ ହୋଇ ମନୁଷ୍ୟ ନଷ୍ଟ ହେଉଅଛନ୍ତି, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏ ସହଜ ଔଷଧ ନିକଟରେ ରଖିବାର ଅତି ଆବଶ୍ୟକ ।

ଏ ସପ୍ତାହରେ ଚୂଡ଼ଲର ଭାଉ

କଟକରେ ୪ ୧୦୫ ଜଣ ସେଠାରେ ସେ ୪୩୦ରୁ ସେ ୫ ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ପୁରୁଷୋତ୍ତମରେ ସେ ୪୨ ଠାରୁ ସେ ୪୩ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ବାଲେଶ୍ଵରରେ ସେ ୨୩ ଠାରୁ ସେ ୨୪ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ବାଲେ ସରରେ ସରକାରୀ ଚୂଡ଼ଲ ଶେଷ ହୋଇ ଯିବାରୁ ଏପରି ଦୁର୍ଦ୍ଦାଣା
 ହୋଇଅଛି ।

କଟକର ଗ୍ରେଟ ଅଦାଲତର ଓକିଲ ରଘୁନାଥ ଦାସଙ୍କ ପୁତ୍ର ମଧୁସୂଦନ ଦାସ କଲିକତାକୁ ଯାଇ ସେଠାରେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିସ୍ଥାନ ଧର୍ମ ଅବଲମ୍ବନ କରି ଅନ୍ଧକାର କୁପରୁ ଉଦ୍ଧାର ପାଇ ଦାସ୍ରମାନ ସ୍ୱର୍ଗମାର୍ଗରେ ଭ୍ରମଣ କରୁ ଅଛନ୍ତି । ସେଠାରୁ ବାଲେଶ୍ୱର ସ୍ଥାନର ଚତୁର୍ଥ ମାଷ୍ଟରରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଯାନ୍ତି । ଏଥପର ସେଠାକାର ରେଜିଷ୍ଟ୍ରୀ ଏଲକାର କେରାଣି ଗିରିରେ ସେ ରହଲେ । କିଛି ଟଙ୍କା ସରକାରୀ ତହସିଲରୁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଥିବାରୁ ସେ ଏ କର୍ମରୁ ମାଧୁଲ ହୋଇ କଲିକତା ପଳାଇଲେ । ଶ୍ରୀଷ୍ଟିସ୍ଥାନ ଧର୍ମ ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ମାତ୍ରେକେ ସେହି ଧର୍ମସ୍ଥ ଏକ ସ୍ତ୍ରୀର ପାଣି ଗ୍ରହଣ କଲେ । ବୋଧହୁଏ ଏହି ଲୋଭରେ ଅନେକ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିସ୍ଥାନ ହେଉଅଛନ୍ତି ।

କିଂ କୁବନ୍ତି ନ କୁବନ୍ତି କାମିନୀ ବଶିରାନରାଂ
 ଯତ୍ କାମିନୀ ପ୍ରସାଦେନ ନୃପତି ଦୌଟକାୟତେ ।

ଗତ ସପ୍ତାହରେ ଆମ୍ଭେ ନଦୀ ବୃକ୍ଷର କଥା ଲେଖିଥିଲୁ । ଏଥିରେ ଅନେକ ଛତି ହୋଇ ଥିବାର ଶୁଣାଯାଏ । ଅନେକ ବର୍ଷରୁ ଏରୂପ ନଦୀ ବୃକ୍ଷ ହୋଇ ନ ଥିଲ ଓ ଏଥର ପ୍ରାୟ ଅଠଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନଦୀର କୁଳମାନ ବୃକ୍ଷ ରହିବାରୁ ବିଆଳ ଶଯ୍ୟର ବିଶେଷ ହାନୀ ହୋଇ ଅଛି । ଓ ମଧ୍ୟ ନାନା ସ୍ଥାନରେ ବନ୍ଧମାନେ ବୃକ୍ଷ ଘର ଇତ୍ୟାଦି ଧୋଇ ନେଇଥିବାର ଶୁଣାଯାଏ । ଅବଧି ବାଟରେ ଜଳ ବିସ୍ତର ଥିବାରୁ ମତ୍ତସଲରୁ ପ୍ରକୃତ ସମ୍ଭାଦ ପାୟା ଯାଇନାହିଁ । ଏ ସକାଶେ ଆମ୍ଭେ ଏଥର ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣତ ବର୍ଣ୍ଣନା ଆଗ ସପ୍ତାହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥଳିତ ରଖିଲୁ ।

ପ୍ରେରଣ ପତ୍ର

ସୁଦୃଢ଼ବର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଉତ୍କଳ ଦାସିକା ସମ୍ପାଦକ ମହୋଦୟ
 ସମୀପେଷୁ

ସମ୍ମାନ ପୁରଃସର ନିବେଦନ ମେଡ଼େ । ଅପଣଙ୍କ ନୂତନ ପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକଟନ ନିମିତ୍ତ କେତେକ ପତ୍ର ପ୍ରେରଣ କରୁ ଅଛୁ । ଆପଣ କୃପା ବିଚରଣ ପୂର୍ବକ ତାହା ସଂଶୋଧନାନ୍ତର ସ୍ୱୀୟ ପଠକପାଠ୍ୟରେ ସ୍ଥାନଦାନ କରି ଆମ୍ଭର ନବଉତ୍ସାହ ବର୍ଦ୍ଧନ କରିବାରେ କୃପଣତା ନ କରିବେ ।

ସମ୍ପାଦକ ମହୋଦୟ । ରାଜା ଯେମନ୍ତ ଶତଶତ, ରାଜ୍ୟ ଲଭ୍ୟରେ ସମୁଷ୍ଣ ହୁଅନ୍ତି । ଅପତ୍ୟ ସ୍ତନ ବ୍ୟକ୍ତି ବହୁ ଭବସ ନରପତ୍ୟତା ଉତ୍ତରେ ସମ୍ମାନର ମୁଖାର- ବିନ୍ଦ ଦର୍ଶନ କଲେ ଯେପରି ଅପରିମିତ ସୁଖାନୁଭବ କରନ୍ତି । ଗୃହସ୍ଥ ସ୍ୱୀୟ ଭବନରେ

ହଠାତ୍ ରହି ଖଣି ଦର୍ଶନ କଲେ ଯେପରି ହର୍ଷସାଗରେ ନିମଗ୍ନ ହୁଅନ୍ତି । ଆପଣଙ୍କ ଉତ୍କଳ ଦୀପିକା ନାମକ ସାପ୍ତାହିକ ପତ୍ରିକାର ପ୍ରଥମ ସଂଖ୍ୟା ଦୃଷ୍ଟିହେବା ମାତ୍ରେ ଆମ୍ଭେ ତଦ୍‌ସେନା ଅସଂଖ୍ୟ ଗୁଣରେ ଆନନ୍ଦଲଭ କଲୁଁ । ଆପଣଙ୍କର ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଜାଣିବା ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତେ କୌତୁହଳାନ୍ତର ହେବେ । କାରଣ କି ନୂତନ ବିଷୟରେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ କୌତୁହଳାତ୍ମକ ହେବାର ସ୍ୱଭାବସିଦ୍ଧ । ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ଅଜ୍ଞାତ ପଦାର୍ଥ ଚେଷ୍ଟିକାକୁ ପାଉଁ ତେତେବେଳେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମନରୁ ଏହି ଭାବଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ ଇହାକି ? ଏବଂ ଇହାର ପ୍ରୟୋଜନ କି ? ତେତେବେଳେ ତାହାର ବିଷୟ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରୁଁ । ଆଉ ଏହି ପ୍ରକାରରେ ତତ୍ତ୍ୱ ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ଲଭ କରି ଥାଉଁ । ଜଗଦୀଶ୍ୱର ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ହୃଦୟରେ କୌତୁହଳ ବୃତ୍ତି ସୃଜନ କରିଦେଇ ଅପାର ମହିମାବ୍ୟକ୍ତ କରି ଅଛନ୍ତି । କୌତୁହଳ ପ୍ରବୃତ୍ତିଥିବାରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନୂତନ ବସ୍ତୁ ଜାଣିବାର ଅଭିଳାଷ ଜନ୍ମେ ତଦନୁସାରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପରୁବିଷୟରେ ଜ୍ଞାନଲଭ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେଉଁ । ଇହା ନ ଥାଲେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଜ୍ଞାନ ଓ ଜ୍ଞାନବ୍ୟ ବସ୍ତୁସତ୍ତ୍ୱେ ଅଜ୍ଞ ହୋଇ ଥାନ୍ତୁ । ସୁତରାଂ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଲୋକଯାନୀ ଚିଧାନ ଦୃଷ୍ଟର ହୁଅନ୍ତୁ ।

ଅନ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଦେଶର ବିଦ୍ୟୋଗ୍ରାହମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଭାଷାର ଉନ୍ନତ ବିଷୟରେ ବିଶେଷ ଯତ୍ନସୁକ୍ତ ହୋଇ ବିବିଧ ଜ୍ଞାନୋପଯୋଗୀ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ପ୍ରକାଶ କରି ସର୍ବସାଧାରଣର ଉପକାର ଦର୍ଶାଇବାରୁ ଯେପରି ଫଳ ଲଭ କରିଅଛନ୍ତି ସେହିପରି ଆପଣ ଅପୂର୍ବଦେଶରେ ମଙ୍ଗଳ ବର୍ଜନ ଡକ୍ଟରେ ଯେ ମହାଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱାନରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ତହିଁରେ ଶୀଘ୍ର ସର୍ବସାଧାରଣର ପ୍ରାୟତଃନ ଜ୍ଞାନ ହୋଇ ଉତ୍କଳଙ୍କ ପ୍ରିୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରି ଅନ୍ତେ ସରମସଦକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉନ୍ତୁ ଓ ସର୍ବାଶ୍ରୟ ସରମ ସେମସୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମ୍ଭର ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେ ଏହି ଉତ୍କଳ ଦୀପିକା ଯେମନ୍ତ ସାଧାରଣ ଉପକାଶଣୀ ହୋଇ ଚରଣାୟୁଜା ହେଉ ।

କଟକ { ଶ୍ରୀ ହାରାଧନ ଘୋଷ
ତା ୧ ରଖ ଅଗସ୍ତ ସ୍ ୧୮୭୭

ପୁସ୍ତକ ବିକ୍ରୟ ।

ଉତ୍କଳ ଭାଷା

ଉତ୍କଳ ଓ ମୁକ୍ତାର ବିଷୟରେ ନୂତନ ଦମ୍ଭର ଅମଳ ସନ ୧୮୭୫ ମସିହା ୨୦ ଆଇନର ଖୋଲିସା ସହିତ	}	ମୂଲ୍ୟ ୦ ।
ସନ ୧୮୭୯ ମସିହାର ୧୪ ଆଇନ		ମୂଲ୍ୟ ୫ ୦ ।
ରେଜିଷ୍ଟରା ଫିସ ନିର୍ଣ୍ଣୟ		ମୂଲ୍ୟ ୫ ୦ ।

ଏ ପୁସ୍ତକମାନ ଯାହାଙ୍କର ପ୍ରୟୋଜନ ହେବ ଆଲମତନ ବଜାର ପ୍ରପା ଖାନାରେ ତତ୍ତ୍ୱ କଲେ ପାଇବ ।

ଉତ୍କଳ ଦୀପିକାର ମୂଲ୍ୟ ଓ ନିୟମ

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ	ଟ ୫ ଜା
ଛମାସର ଅଗ୍ରମ ମୂଲ୍ୟ	ଟ ୧୩
ଦ୍ଵିମାସର ଏକ	ଟ ୧୩
ବର୍ଷାନନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ହେଲେ ବର୍ଷକୁ	ଟ ୭ ଜା
ପ୍ରତି ଶତ୍ରୁର ମୂଲ୍ୟ	ଟ ୦

ମନ୍ତବ୍ୟ :—

- ୧ । ଗ୍ରାହକ ହେବା ସମୟଠାରୁ ଅଥବା କୌଣସି ବର୍ଷ ଆରମ୍ଭରୁ ଦ୍ଵିମାସ ମଧ୍ୟରେ ଉକ୍ତ ବର୍ଷର ଅଗ୍ରମ ମୂଲ୍ୟ ନ ଦେଲେ ବର୍ଷାନନ୍ତେ ଯେ ମୂଲ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟହେଲା ସେହି ମୂଲ୍ୟ ସେ ବର୍ଷ ସକାଶେ ଦେବାକୁ ହେବ । ଓ ଛ ମାସର ଆଗରୁ ମୂଲ୍ୟ ନ ପଠାଇଲେ ମଫସଲକୁ କାର୍ଗଜ ପଠାଯିବ ନାହିଁ ।
- ୨ । ମଫସଲ ନିବାସୀ ଗ୍ରାହକମାନେ ଆପଣା ପତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତିର ଅନ୍ୟ ଉପାୟ ନ କଲେ ଡାକ ଯୋଗେ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପତ୍ର ପଠାଇବା ସକାଶ ଉପର ଲେଖିତ ମୂଲ୍ୟ ଉପରେ ଡାକ ରସୁମ ବର୍ଷକୁ ଟ ୩ । ଛୁଆବରେ ପଠାଇବେ ମାତ୍ର ଏକ ସ୍ଥାନରେ ବାସ କରୁଥିବା ଦ୍ଵିମ ଗୃହ ବ୍ୟକ୍ତି ଏକ ମାସୁଲରେ ଆପଣା ଆପଣା ସମ୍ଭାଦ ପତ୍ର ପାଇ ପାରିବେ ।
- ୩ । ବିଶେଷ ଲୋକର ଉପକାରାର୍ଥେ ବିଜ୍ଞାନମାନ ଗ୍ରନ୍ଥା କରାଇବାର ଯାହାଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକ ହୁଅଇ ତାହାକୁ ତଳ ଲେଖିତ ମତେ ଖର୍ଚ୍ଚ ଅଗ୍ରେ ଦେବାକୁ ହେବ । ଯଥା—

ଧାରୀ ପ୍ରତି	—	ଟ ୦୮
ଅର୍ଦ୍ଧ ପୃଷ୍ଠା	—	ଟ ୦୩
ପ୍ରତି ପୃଷ୍ଠା	—	ଟ ୧ ଜା

ସର୍ବଦା କୌଣସି ବିଷୟ ଛପାଇବାର ଯାହାକୁ ଆବଶ୍ୟକ ହୁଅଇ ସେମାନେ ବୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଲେ ଅତିଅଳ୍ପ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ତାହା କରିପାରିବେ । ଏ ସମ୍ଭାଦ ସମ୍ପର୍କୀୟ ସମସ୍ତ ଚର୍ଚ୍ଚାପତ୍ର ଓ ଟଙ୍କା ଇତ୍ୟାଦି ଶ୍ରୀ ଗୌରୀଶଙ୍କର ରାଏ ମେନେଜରଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇବାକୁ ହେବ ।

ସହର କଟକ ଆଲମତଦ୍ଵ ବଜାର କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟି କୁମ୍ପାନୀର ପଥର ଗ୍ରନ୍ଥାରେ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇ ପତ୍ରିକାର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସକାଶେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଗଲା ।

ଉତ୍କଳ ଦୀପିକା

ସାମ୍ବାଦିକ ସଂବାଦପତ୍ର

୧ମ ଭାଗ ଶନିବାର ତା ୨୫ ରଖ ମାତ୍ରେ ଅଗସ୍ତ ସନ ୧୮୭୭ ମସିହା ।
। ମୁ । ଦି ୧୧ ନ ଭଦ୍ରକ ସନ ୧୨୭୩ ସାଲ ଚତୁର୍ଥ ସଂଖ୍ୟା

କଟକସ୍ଥ ସାହାଯ୍ୟ କୁମେଟୀ

ଚଳିତ ମାସ ତା ୧୭ ରଖରେ ସାହାଯ୍ୟ କୁମେଟୀର ଯେ ସଭା ହୋଇ
ଥିଲା ତହିଁର ବିବରଣ ପାଠ କରବାରେ ଜଣା ଗଲା ଯେ କୁମେଟୀ ଉତ୍ତରୋତ୍ତର
ହେବାର ଲକ୍ଷଣ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଅ ଅଛନ୍ତି । ଏସଭାରେ ଯେ ବିଷୟମାନ ଧାର୍ଯ୍ୟହେଲ
ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ତଳ ଲେଖିତ ସୁନିୟମମାନ ସ୍ଥିର ହୋଇଅଛି, ଯଥା—

୧ । କୁମେଟୀର ମେମ୍ବରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତଳଲେଖିତ ଦେଶୀୟ ଲୋକ ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ।

- ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଶ୍ରୀ ରାଜା ଭଗୀରଥ ମହେନ୍ଦ୍ର ବାହାଦୁର । କ । ଡ଼େଙ୍କାନାଳ
- ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାବୁ ରଞ୍ଜଲାଲ ବନ୍ଦୋପାଧ୍ୟାୟ
- ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଦାନନାଥ ସରକାର
- ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଉତ୍ତମ ଚନ୍ଦ୍ର ବନ୍ଦୋପାଧ୍ୟାୟ
- ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ରାଏ ଚୌଧୁରୀ

୨ । ଗୁରୁପୁତ୍ର ଦୁଃଖୀ ସ୍ତ୍ରୀ ମାନଙ୍କୁ ସୁତା କାଟିବା ସକାଶେ ତୁଳା ଦୟା ଯିବ ଓ ତାହା
ସେମାନେ କାଟି ଦେଲେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପୋଷଣ ଅନୁସାର ଗୁଢ଼ଲ
ଦୟାଯିବ ।

୩ । ସଦରରେ ଯେଉଁ କଙ୍ଗାଳମାନେ ପୀଡ଼ିତ ହୋଇ ବାଟରେ ପଡ଼ିଥାନ୍ତି
ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକ୍ତର ଖାନାକୁ ନେବା ସକାଶେ ଡୋଲି ଓ ବେହେରା ନିୟୁକ୍ତ
ହେବେ ।

୪ । କଙ୍ଗାଳମାନଙ୍କୁ ଲୁଗା ଦୟାଯିବ ।

ଏ ନିୟମମାନ ଅତି ସୁନ୍ଦର ହୋଇଅଛି ମାତ୍ର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଏହି ଯେ କୁମେଟୀ
 ଏବେ କାଳ ଏହି ଶତ୍ରୁସମାନ ଶତ୍ରୁତା କରୁଥିଲେ ତଥାପି ବଳମ୍ବ ହେଲେ ସୁଦ୍ଧା
 ଯେଉଁମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବସ୍ତୁ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଉପକାର ହେବ । ଦେଶୀୟ ଲୋକ
 ମେମ୍ବର ହେବାର କେତେ ଆବଶ୍ୟକ ତାହା ଆମ୍ଭେ ପୁଣ୍ୟ ଲେଖିଅଛୁ । ଓ
 ଦେଶୀୟ ମେମ୍ବର ଯଦି ପୁଣ୍ୟରୁ ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇଥାନ୍ତେ ତେବେ ଗୁହୁଣ୍ଡ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଙ୍କ
 ପ୍ରତିପାଳଣର ଉପାୟ ଅନେକ ଦିନୁ ହୋଇଥାନ୍ତା । ଏହି ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତିପୋଷଣର
 ଭିନ୍ନ ଉପାୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏ ଦେଶସ୍ଥ ଜଣେ ଭଦ୍ର ଲୋକ ପୁଣ୍ୟ ଥରେ
 କୁମେଟୀର ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରୁ କୁମେଟୀର ମେମ୍ବରମାନେ କହିଲେ ଯେ
 ଯଦି ସେମାନେ ଅନୁଚ୍ଛନ୍ଦରେ ଖାଇବାକୁ ସ୍ତ୍ରୀକାର ନକରନ୍ତି ତେବେ ମରନ୍ତୁ
 କୁମେଟୀ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶ ଭିନ୍ନ ଉପାୟ କରିବେ ନାହିଁ । ଉତ୍ତରୀନ ମେମ୍ବର-
 ମାନେ ଏଦେଶସ୍ଥ ଗୁହୁଣ୍ଡ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଗୁଣରୁ ଅନଭିଜ୍ଞ ଥିବାରୁ ଏପ୍ରକାର କହିଲେ
 ଏ ଦେଶୀୟ କେହି ମେମ୍ବର ଥିଲେ ଏ ପ୍ରକାର ହୋଇ ନଥାନ୍ତା ଓ ଅନେକ ପ୍ରାଣୀ
 ରକ୍ଷା ପାଇଥାନ୍ତେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା କଟାଇବାର ଯେ ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଅଛି ତାହା
 କଟକ କୁମେଟୀ ଆପଣା ମନରୁ ବାହାର କରିଥିବାରୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ
 ହେଉନାହିଁ । କୃଷ୍ଣନଗରର ଜଣେ ସୁବିଜ୍ଞ ଜମିଦାର ସେଠା ଲୋକଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ
 ନିମନ୍ତେ ଏହି ପ୍ରକାର ଉପାୟ କରିଥିବାରୁ ତାହା ଏଠାରେ ପ୍ରଚଳନ
 କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଅନୁଷ୍ଠ କୁମେଟୀ କରିଅଛନ୍ତି । ସାହାହେଉ ଏଥର ଯେ
 ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ମେମ୍ବର ନିୟୁକ୍ତ କରୁଅଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର
 ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭରସା ହେଉ ଅଛି ଯେ ସାହାଯ୍ୟ କର୍ମ ଉତ୍ତମ ରୂପେ
 ନିର୍ବାହ ହେବ ଓ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ
 ଯେ ଉପଯୁକ୍ତ ସେ ବିଷୟରେ ଲେଖିବାର ବାହୁଲ୍ୟ । ମାତ୍ର କୁମେଟୀ
 ଆହୁରି ଦୁଇ ତିନି ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ମେମ୍ବର କରିଥିଲେ ଅଧିକ ଭଲ ହେବାର
 ସମ୍ଭାବନା ଥିଲା । ଯେଉଁ ମେମ୍ବରମାନେ ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ପ୍ରାଏ
 ସମସ୍ତେ ସହର ନିବାସୀ ଅଛନ୍ତି । ମତ୍ତସଲର ଅବସ୍ଥାର ସମ୍ଭାବ ଏହାଙ୍କଠାରୁ
 ସମ୍ୟକରୂପେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାର ଆଶା କରାଯାଇ ନପାରେ ବିଶେଷରେ ଏମାନଙ୍କର
 ଆପଣା ଆପଣା କର୍ମ ଏପ୍ରକାର ଗୁରୁତର ଯେ ଅନ୍ୟବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ
 ସେମାନଙ୍କୁ ଅବକାଶ ପ୍ରାପ୍ତ ନଥାଏ । ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଚୌଧୁରୀ ରଘୁନାଥ ଦାସ ଓ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ
 ବାବୁ ରାଧାଶ୍ୟାମ ନରେନ୍ଦ୍ରଙ୍କୁ କୁମେଟୀର ମେମ୍ବର କରିଥିଲେ ଉତ୍ତମ ହୋଇଥାନ୍ତା ।
 ଚଉଧୁରୀ ରଘୁନାଥ ଦାସ ଏ ଦେଶର ଜଣେ ପ୍ରଧାନ ଜମିଦାର । ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ
 କାଳରେ ଗୁଡ଼ଲ ବିଟି ଓ ଅନୁଚ୍ଛନ୍ଦ ଇତ୍ୟାଦି ଉପାୟ ଦ୍ୱାରା ଅନେକ ପ୍ରକାରରେ
 ଦୁଃଖୀଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି । ବାବୁ ରାଧାଶ୍ୟାମ ନରେନ୍ଦ୍ରଙ୍କର ବଦାନ୍ୟତା ଦେଶ
 ବିଦେଶରେ ଅନେକ କାଳରୁ ବିଦ୍ୟାତ ଅଛି ଓ ଦୁହେଁ ମତ୍ତସଲର ଅବସ୍ଥା ଓ

ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳରେ ପ୍ରଜାଙ୍କ କଷ୍ଟରୁ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ଓ ମତସଲରେ ଅଧିକାଂଶ ସମୟ ରହୁଥିବାରୁ ଏମାନେ ନିକଟସ୍ଥ ସରକାରୀ ସାହାଯ୍ୟ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ୱ-ବଧାରଣ କରିପାରନ୍ତେ ଓ ଏ ସମୟରେ ଏମାନେ ଯେ ପ୍ରକାର ଯତ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟମାନ କରୁଅଛନ୍ତି ତଦପେକ୍ଷା ଅଧିକ ସେ ବିଷୟରେ ଉତ୍ସାହୀ ହୁଅନ୍ତେ । ଏ ଦେଶର ଅନେକ ଲୋକ ଅବଧି ଆପଣା ଆପଣା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ମ ଜାଣି ନାହାନ୍ତି । ହାଜିରମାନଙ୍କର ଉଚିତ ଯେ ଏବେ ସଂସ୍ଥା ଧନାତ୍ମ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରକାର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଦ୍ୱାରା ସତ୍ତ୍ୱ କର୍ମରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ କରାଇବେ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାଞ୍ଛା ଏହି ଯେ ଦେଶୀୟ ମେମ୍ବରମାନେ ସାହାଯ୍ୟ ଚଳା ଉତ୍ତମରୂପେ ନିର୍ଦ୍ଦାୟ କର ଦେଶର ଗୌରବ ବର୍ଦ୍ଧନ ଓ ଦୁର୍ଦ୍ଦାୟ ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା କରିବେ ।

କଟକସ୍ଥ ଇଙ୍ଗ୍‌ରାଜି ସ୍କୁଲର ଶିକ୍ଷାର ନିୟମ

ଏଥିପୂର୍ବ ସରକାରୀ ଇଙ୍ଗ୍‌ରାଜି ସ୍କୁଲରେ ଅତି ପ୍ରଶଂସନୀୟ ହେଡ଼ମାଷ୍ଟର ଶ୍ରୀ ବାବୁ ଯଦୁନାଥ ମୁଖୋପାଧ୍ୟାୟ ଏହି ଉତ୍ତମ ପ୍ରଥା ପ୍ରଚଳିତ କରାଇଥିଲେ ଯେ ପ୍ରଥମ ଦିନ ଶ୍ରେଣୀର ଗ୍ରହମାନେ ହେଡ଼ମାଷ୍ଟରଙ୍କଠାରୁ ଇଂରାଜି ସାହାଯ୍ୟ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବେ ମାତ୍ର ସେଥି ପରିବର୍ତ୍ତରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏକ ଅତି ହାନିଜନକ ନିୟମ ପ୍ରଚଳିତ ହୋଇଅଛି ।

ହେଡ଼ମାଷ୍ଟର କେବଳ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ ଗ୍ରହମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ପଢ଼ାନ୍ତି । ଦ୍ୱିତୀୟ ଓ ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀରେ ଉଚ୍ଚ ବିଷୟ ପଢ଼ାଇବାର ଭାର ଆସି ନନେକ ତୃତୀୟ ଶିକ୍ଷକ ଉପରେ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ସ୍କୁଲରେ ଯେଉଁ ସବୁ ବିଷୟ ଶିକ୍ଷା ଦିଆ ଯାଏ ସେଥି ମଧ୍ୟରେ ଇଙ୍ଗ୍‌ରାଜି ସାହାଯ୍ୟ ଅଧିକ କଠିଣ ଓ ବାସ୍ତବିକ ପ୍ରବେଶିକା ପଦ୍ଧତିରେ ଏ ବିଷୟରେ ଅପାରଗତା ହେତୁରୁ ଅନେକ ଗ୍ରହମାନେ ପରୀକ୍ଷାଦୀର୍ଘ ହେବାକୁ ସମର୍ଥ ହୁଅନ୍ତି ସର୍ବତ୍ର ଏବେ ଏହି ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ଉଦାତ୍ତ ଯେଉଁମାନେ ସ୍କୁଲ ଓ କଲେଜରୁ ବାହାରୁ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ଦୁଇ ଧଂଡ଼ ଇଙ୍ଗ୍‌ରାଜି ଲେଖିଲେ କୋଉଁଏ ପ୍ରଳରେ ଅଶୁଭ ଲେଖନ୍ତି । ସାହାଯ୍ୟ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ସୁଶିକ୍ଷା ପାଇ ନଥିବାର ଏଥିର ମୂଳ କାରଣ ଅଟେ । ଇଙ୍ଗ୍‌ରାଜି ଭାଷା ଶିକ୍ଷା ଦେବା କି ପ୍ରକାର ଗୁରୁତର ବିଷୟ ଏହା ଜାଣି ଯେ ତୃତୀୟ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ସେ ଭାର ଦିଆଯାଇଅଛି ଏହା ଅତି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର ବିଷୟ । ତୃତୀୟ ଶିକ୍ଷକ ଇଙ୍ଗ୍‌ରାଜି ଭାଷା ନଜାଣନ୍ତି ଏହା ନୁହେଁ ମାତ୍ର ସେ ଯେପ୍ରକାର ଜାଣନ୍ତି ତଦପେକ୍ଷା ହେଡ଼ମାଷ୍ଟର ଅଧିକ ଜାଣିବାର ଅବଶ୍ୟ ସମ୍ଭବ କରିବାକୁ ହେବ । ଅତଏବ ପ୍ରଥମ ଦିନ ଶ୍ରେଣୀରେ ହେଡ଼ମାଷ୍ଟରଙ୍କୁ ଇଙ୍ଗ୍‌ରାଜି ଭାଷା ପଢ଼ାଇବାର ଅତି ଉଚିତ ଅନ୍ୟ ବିଷୟମାନ ଅଧିକ ଶିକ୍ଷକମାନେ ଉତ୍ତମରୂପେ

ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ପାରିବେ । ଇଙ୍ଗରୁଳି ସାହିତ୍ୟ ସଙ୍ଗାପେକ୍ଷା ଉତ୍ତମ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ପାରେ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ଥାଉ ଥାଉ କି ନିମନ୍ତେ ଗ୍ରନ୍ଥମାନେ ସେ ବିଷୟର ଶିକ୍ଷା ଅନ୍ୟ କାହାର ଠାରୁ ନେବେ ? ଆମ୍ଭେମାନେ ଭାଷା କରୁଁ ଯେ ଉପରେକ୍ତ ନିୟମ ରହିତ ହୋଇ ପୂର୍ବ ହେତୁମାସ୍ତୁରଙ୍କ ସମୟରେ ଥିବା ନିୟମ ଅତିଶୀଘ୍ର ପ୍ରଚଳିତ ହେବ ।

ସରକାରୀ ଗୁରୁଲ ବିକ୍ରି

ସରକାରୀ ଗୁରୁଲର ଯମାଖର୍ଚ୍ଚ ଓ ତୁଟି ଇତ୍ୟାଦି ବୁଝିବା ନିମନ୍ତେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମେଜମିନିଲ ସାହେବଙ୍କୁ ନିୟୁକ୍ତ କରି ଏ ଦେଶକୁ ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଉକ୍ତ ହାକିମ ଗୁରୁଲ ବିକ୍ରି ଯେ ନିୟମ କରି ଅଛନ୍ତି ସେଥିରେ ସରକାରର ବିସ୍ତର ତୁଟି ହେବାର ସମ୍ଭାବନା । କାରଣ ଗୁରୁଲଗୋଳକୁ ଗୁରୁଲ ଆଣିବାବେଳେ ଓଜନ ହ୍ରାସନାହିଁ ସରକାରୀ ଏକ ହାକିମଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସ୍ତା ବସ୍ତା ହୋଇ ବିକ୍ରି ହୁଏ । ମୋହରରମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଖରିଦଦାରର ନାମ ଲେଖନ୍ତି ଓ ଦଣ୍ଡିଦାର ଓଜନ କରିଦିଏ । ହାକିମ ସେଠାରେ ବସି ରେଜିଷ୍ଟର ଓଗେର କର୍ମ କରୁଥାନ୍ତି । ଅଥବା ବିକ୍ରି ଦେଖୁଥାନ୍ତି । ବିକ୍ରି ବନ୍ଦ ହେବାର.....ମାନେ ଟଙ୍କା ଡୋଜା ସମସ୍ତ ହାକିମଙ୍କ ସିମାକରି ପୁଲିସକୁ ଚଲିସି ଦେଇ ବାହାରି ଆସନ୍ତି । ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ବୋଧହୁଏ ଯେ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଅସଦ୍ ବ୍ୟବହାରର କିଛି ଉପାୟ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଦଣ୍ଡିଦାରମାନେ ଆପଣା ବିଦ୍ଵାପରିଚିତ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଆଠଥଣା ନେଇ ଏକଟଙ୍କା କି ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟର ଗୁରୁଲ ଦେଇ ପଶ୍ଚାତ ତାହାଙ୍କଠାରୁ କିଛି କିଛି ମୂଲ୍ୟ ନେବାରେ କି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଅଛି । ଯେଉଁମାନେ ଦଣ୍ଡିଦାରଙ୍କ କଥା ଯାଣନ୍ତି ସେମାନେ ଅବଶ୍ୟ ଏକଥା ସମ୍ଭବ କରିବେ ଓ ଏହିପରି କିଛି ଅସଦ୍ ବ୍ୟବହାର ବ୍ୟତିରେକେ ଏତେ ତୁଟିର ଆଉ କି କାରଣ ହୋଇପାରେ । ଚଳିତ ମାସ ତା ୧୧ ରିଖରେ ଶେଷ ହେବା ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ ବ'୧୪ ଗୁରୁଲ ବିକ୍ରି ହେଲେ ତହିଁର ଆନୁମାନିକ ମୂଲ୍ୟ ଟଙ୍କା ୧୫୫୦୧୫୫ ବିକ୍ରିରେ ଟ'୨୮୫୫୫ ଅଧୁଲ ହେଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତି ବସ୍ତାରେ ତୁଟି ପ୍ରାୟ ସେ ୧୦ରକୁ ଟ ୨ ଙ୍କା ଲେଖାଏ ହୋଇଅଛି । ଅନୁମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭରସା ଯେ ଗୁରୁଲ ବିକ୍ରିରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅପବ୍ୟୟ ନହେଉ ମାତ୍ର ଅଲ ବେତନ ଗୁରୁଲଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଅଧିକ ସମତା ଦେବାକୁ ଅନୁମାନେ ହତ୍ୟା ଅସମ୍ଭବ ଓ ଆମ୍ଭ ଜାଣିବାରେ ସେଥିରୁ ହତ୍ୟା ମନ୍ଦଫଳ ପଡ଼େ । ଏସକାଶେ ଅନୁମାନେ ଉପଦେଶ ଦେଇ ଅଛୁ ଯେ ଗୋଦାମ ଗୁରୁଲ ଆଣିବାବେଳେ ଅଥବା ବିକ୍ରି ସକାଶେ ଗୁରୁଲଙ୍କ କିମାକରିବା ପୂର୍ବରୁ ଓଜନ କରିଦେଲେ ଅପବ୍ୟୟ ନିବାରଣେ ଯଥାସାଧ୍ୟ ଉପାୟ ହେବ ।

ଏ ଦେଶର ଏକ ଜଣ ଜମିଦାର ଓ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପୀଡ଼ିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ

ସୁଜାତା ପରଗଣାସ୍ଥ ନାହାଙ୍କ ମୋଞ୍ଚାର ଜମିଦାର ଶ୍ରୀ ବାବୁ ଜଗୁ ସିଂହ ଏ ଦେଶରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହେଲେବନ୍ତୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦାନ ଶୀଳତା ପ୍ରକାଶ କରୁ ଅଛନ୍ତି ତାହାଙ୍କ ଅବାରତ ଦ୍ଵାରକୁ କି ଭଦ୍ର କି ଅଭଦ୍ର ସମସ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀ ପୀଡ଼ିତ ଲୋକ ଯାଉ-ଅଛନ୍ତି । ଆପଣାଦରେ କେହି ଅତ୍ୟନ୍ତ ପୀଡ଼ିତ ଥିଲେ କିମ୍ବା କର୍ମରେ ଅତି ବ୍ୟସ୍ତରେ ଥିଲେ ପୁରୀ ଆଗ ଆସେ ଅପେକ୍ଷିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ବୋଧ କରନ୍ତି ଓ ଭଦ୍ରଲୋକ କେହିଥିଲେ ତାହାଙ୍କର ଯେପରି ଅପମାନ ବୋଧ ନ ହୁଏ ତାହାଙ୍କ ସହୃଦ ସେହୃଦର ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ସେ କହନ୍ତି ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିପତ୍ତି ପଡ଼ି ଅଛି ଏ ସମୟରେ ଆମ୍ଭେ ଧାନ ସମ୍ପାଦି କି କରିବା ତାହାଙ୍କ ସହୃଦ୍ୟମିତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନୁଗମୀ ହୋଇ ଦୁଃଖୀ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଅତି ଯତ୍ନରେ ଖୁଆଉ ଅଛନ୍ତି । ଏହି ଦମ୍ଭିକ୍ଷର ଆମ୍ଭେ ଯେତେ ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟମାନ ଶୁଣୁ ଅଛୁ ତାହା ଲେଖନାପାତ ଏହାଙ୍କଠାରେ ଏକ ସାହାଯ୍ୟ ସ୍ଥାନର ଭାବ ଦେଲେ ଅନେକ ଉପକାର ହୁଅନ୍ତା । ଯେଉଁମାନେ ଏ କାଳକୁ ସୁଯୋଗ ଜ୍ଞାନ କରି ଧାନ ବିକିଦ୍ଵାରା ଅନେକ ଟଙ୍କା ଓ ବହୁ ମୂଲ୍ୟ ପଦାର୍ଥମାନ ଅଳ୍ପ ମୂଲ୍ୟରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ସଂଗ୍ରହ କରିଅଛନ୍ତି ! ସେମାନେ ଏହାଶୁଣି ଆପଣାକୁ ଲଳିତ ଜ୍ଞାନ କରିପାରନ୍ତି । ଏ ଦେଶର ସମସ୍ତ ଧନାତ୍ୟ ଲୋକମାନେ ବାବୁ ଜଗୁସିଂହଙ୍କର ପ୍ରଣୟମୟ ପଥାନୁକର୍ତ୍ତ୍ରୀ ହେଲେ ଏପରି ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ରହନ୍ତା ନାହିଁ ।

ଦେଓ୍ୟାନୀ ଅଦାଲତରେ ସମ୍ପତ୍ତି ନିଲମ

ଜଟକର ପ୍ରଧାନ ସଦର ଅମିର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ରାଇଟ ସାହେବ ସମ୍ପତ୍ତି ନିଲମର ଯେ ନୂତନ ନିୟମ ପ୍ରଚଳି କରୁଅଛନ୍ତି ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ହାନିକରକ ହୋଇଅଛି । ପୂର୍ବରୁ ବିଧି ଥିଲା ଯେ ସମ୍ପତ୍ତିର ନିଲମ ହାକିମଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହେଉଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହା କଚେରୀ ବାରଦାରେ ଜଣେ ମୋହରର ଦ୍ଵାରା ହେଉଅଛି । ଏଠାରେ ସମ୍ପତ୍ତିର ମୂଲ୍ୟ ଯେ ପ୍ରକାରବଦି ଅଛି ତହିଁରେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ସଦର ସମାର ୨୦୧୫ ଗୁଣ ଏକ ଏକ ଜମିଦାରର ମୂଲ୍ୟ ହୁଏ ମାତ୍ର ଅଦାଲତରେ ଗୁଣକି ହେବ ଦ୍ଵାର ହେଉ ଅଛି ଯଥା—

	ପଦର ଯମା	ନିଲମରେ ମୂଲ୍ୟ
। ତା । ପଟାମୁଣ୍ଡେଇ...	ଟ ୨୭୦୦୦	ଟ ୧୩୦୦ କ୍ରା
” ଭସିପୁର	... ଟ ୮୦	... ଟ ୨୭ କ୍ରା
” ପୂର୍ବଂଶ	... ଟ ୨୧୦୦	... ଟ ୩୪୦୦ କ୍ରା

ଏହି ଅବସ୍ଥାରେ ଯେ ନିଲମ ଉଚିତ ମତେ ହେଉଅଛି ଏହା ସମ୍ଭାବନାର ବହୁତୁତ ଅଟେ । ଅନ୍ୟୋନ୍ୟ ଆଶାକରୁଁ ଯେ ପ୍ରଧାନ ପଦର ଅମିନ ଆଲ ଏଥିର ବିବେଚନା କରି ନିଲମ କର୍ମ ଆପଣା ସମ୍ମୁଖରେ ମିସଲରେ କରିବେ ଏବଂ କୌଣସି ପ୍ରକାରଣା ପୂର୍ବକ ଯେଉଁସ ଅଲ ମୂଲ୍ୟରେ ଭାସି ସମ୍ପତ୍ତି ନିଲମ ନ ହୁଏ ତହିଁର ପ୍ରତି ହୁଣ୍ଡି ରଖିବେ ।

ସାମ୍ବାଦିକ ସଂବାଦ

ବଙ୍ଗଳା ହତା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତିଦିନ ୪୮୮୪ ଲୋକ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇବାର ଦେଖାଯାଏ ଯଥା ପୁଣ୍ୟ ୧୫୪୩, କଟକ ୧୯୭୦, ବାଲେଶର ୧୭୯୯୪, ମେଦନୀପୁର ୧୭୭୭, ମାନଭୂମ ୧୯୦୦, ନଦୀପୁର ୩୧୧୧, ଗୟା ୧୭୯୯, ସ ରନ ୫୭୦୯ ।

ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ବିପଦରେ ବୋଡ଼ି ଯେ ବୃତ୍ତନ୍ତ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି ସେଥିରେ ଦେଖିଲୁଁ ଯେ ଖାସମହାଲ କିଲ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଇଲକା ସାତପଡ଼ାର ସରକାରମାନଙ୍କୁ ଲବଣମେଣ୍ଡର ଏକ ସହସ୍ର ଟଙ୍କାର ବିହନ ଧାନ ଏହି ସର୍ତ୍ତରେ ଦୟା ଯାଇଅଛି ଯେ ଆଗତ ଫସଲ କଟା ହେଲେ ଉକ୍ତ ବିହନର ଖରଦ ମୂଲ୍ୟ ସେମାନେ ସରକାରକୁ ଆଦାୟ କରିବେ କି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ସରକାର ବାହାଦୁର ଏଡେ ଆଡ଼ମ୍ବରରେ ଆପଣା ଦାନଶୀଳତା ଦେଖାଇବାର ଚେଷ୍ଟା କରି ଯେ ସରକାରଙ୍କଠାରୁ ଦେଢ଼ି ସରୁପ ଧାନ ନନେଇ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ମୂଲ୍ୟରେ ଟଙ୍କା ନେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଏଥିରେ ସେ ସାମାନ୍ୟ କର୍ମିଦ ଶ୍ରେୟେକ୍ଷା ନକୃଷ୍ଣ କର୍ମ କରୁଅଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଟଙ୍କାକୁ ଧାନ ସେଂର ସୁଦ୍ଧା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଫସଲ କାଟିବା ସମୟରେ ଯେବେ ସେଂର ହେବ ତେବେ ଦେଢ଼ି ଦେଇଥିବା କର୍ମିଦାର ଟଙ୍କା ଉଧାର ଦେଇ ଚାରି ଛମାସ ଉତ୍ତରୁ କେବଳ ଦଶ ଅଣାର ଧାନ ପାଇବ ମାତ୍ର ଯଦିକାର ଏକ ପଇସା ଛୁଡ଼ିବେ ନାହିଁ ।

ଯୋବରଠାରେ ଇରିଗେସନ କମ୍ପାନୀ ଯେ ବର ପକାଇ ଅଛନ୍ତି ତଦ୍ୱାରା ଅନେକ କ୍ଷତି ହେଉଅଛି । ଅଲକାଲ ହେଲ ଏକା ଦିନକରେ ଖଣ୍ଡେ ନୌକା

ସେଠାରେ ବୁଢ଼ି ନଷ୍ଟ ହେଲା ଓ କେତେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପ୍ରାଣ ନଷ୍ଟ ହେଲା । ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ ଯେ କୁମ୍ଭୀଳର ଚାକିରିରେ ଭଲ ଭଲ ବାରିକ ମାସୁରମାନେ ଅଛନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ଅବଶ୍ୟ ଏ ପ୍ରକାର ଫଳ ଘଟିବାର ପୁଂବୁ ନିଶ୍ଚୟ କରିଥିବେ । ଏ ଅବସ୍ଥାରେ ଯେ କୁମ୍ଭୀଳ ସେଥିର ନିବାରଣର ଉପାୟ କିଛି କରୁ ନାହାନ୍ତି, ଏ ସକାଶ କି ସେମାନେ ସରକାରରେ ଦାୟୀ ହୋଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ? ଆମ୍ଭର ଖୋର୍ଦ୍ଧାର ସମ୍ବାଦଦାତା ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ ସେଠାର ଅସିଷ୍ଟଣ୍ଟ ମେନ୍ଦଣ୍ଡର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାଟନ ସାହେବ ପଟ୍ଟିସ୍ୱାର ରାଜା ଦିବ୍ୟସିଂହଦେବଙ୍କୁ ଚଳିତ ମାସ ତା'ରୁଣ୍ୟ ଶୁକ୍ରବାର ଦିନ ହାଜତ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରକାଶ ହୁଏ ଯେ ଉକ୍ତ ରାଜା ଏକ ଯମିୟୁତ ବସ୍ତ୍ର ମକଲମାରେ ଲିପ୍ତ ଥିବା ବିବେଚନାରେ ତାହାଙ୍କୁ ତଳବ ହୋଇଥିଲ କିନ୍ତୁ ସେ ହାଜର ନ ହେବାରୁ ଓଁପାରଖରେ ଗିରଫାର ହୋଇ କଟେରିକୁ ଆସିବାରେ ତାହାଙ୍କୁ ଯାମିନ ତଳବ ହେଲା ରାଜା ତଦନୁସାର ଯାମିନ ଦାଖଲ କଲେ କିନ୍ତୁ ଅସିଷ୍ଟଣ୍ଟ ସାହେବ ସେଥିରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନହୋଇ ଯାମିନ ତଦାରଖ ଅପେକ୍ଷାରେ ତାହାଙ୍କୁ ହାଜତ ଦେଇ । ଏ ମକଲମାର ବିକ୍ରାଣିତ ଅବସ୍ଥା ଜ୍ଞାତ ହେଲେ ପ୍ରକାଶ କରିବୁଁ ।

ମାହାଙ୍ଗା ଗ୍ରାମରେ ଯେଉଁ ରାଜସୀ ରୁଞ୍ଜିଆଣୀର ବିଷୟ ଏଥ ପୁଂବୁ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାରେ ଲେଖା ଯାଇଥିଲା । ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ଗତ ପ୍ରବଳ ବର୍ଷା ସମୟରେ ସେହି ଗ୍ରାମରେ ତାହାର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା । ତାହାର ମୃତ୍ୟୁରେ ଗ୍ରାମବାସୀମାନେ ଅତି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ଗତ ଚାରିବାରଦିନ ଲଳିତାଗ ଅନ୍ଧବଦଳି ଯାଇ ଆମ୍ଭେମାନେ ଦେଖିଲୁଁ ଯେ ପାଟକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ୨ ଯମାଦାର ସେଠାରେ ମାଲିକ ହୋଇଅଛନ୍ତି । କେତେ ଟିକଟ ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି କିଛି ନପାଇ ଫେରିଗଲେ । ସେଠାରେ ଜଣେ ଚାକର ଆମ୍ଭଙ୍କୁ କହିଲା ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ତନ୍ମତ୍ୟା ସମୟରେ ଆସିବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା ସେମାନେ ସମୟାନୁସାର ନଆସିଲେ ଭାତ ପରିଗଲ ତାହାଙ୍କୁ କେଉଁଠାରୁ ଦେବୁଁ । ମାତ୍ର ସେହିଭାଣି ଦୁଇଜଣ ବୈରାଣୀ ଭାତ ନେଇ ଯିବାର ଆମ୍ଭେ ଦେଖିଲୁଁ । ସେହିଠାରେ ଏକ ବୃଦ୍ଧା ସ୍ତ୍ରୀ ଠାରୁ ଶୁଣିଲୁଁ ଯେ ସେଠାର ଚାକରମାନେ ଯେପ୍ରକାର ପ୍ରହାର ଦେଉ ଅଛନ୍ତି ସେଥିରେ ଅସ୍ଥି ଚର୍ମିକଣିଷ୍ଠ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପୀଡ଼ିତ ଲୋକଙ୍କର ଅନ୍ଧ କଣ୍ଠରୁ ଯଦବା ପ୍ରାଣ ବଞ୍ଚେ ଏ ପ୍ରକାରରେ ମରଯିବେ । ଜଣେ ଉତ୍ତମ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ରଖିବାର ଉଚିତ । ଗ୍ରେଟ ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ଭାତ ଦେଇ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ରହିଲେ କେତେ କାର୍ଯ୍ୟ ସୁସାରରୂପେ ଚଳିବ ନାହିଁ ।

କି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ! ବିନା ପ୍ରହାରରେ କି ସରକାରର ଚାକର ବ୍ୟବସାୟ ଚଳି ପାରେ ନାହିଁ ? ଚାକରମାନଙ୍କର ବିକି ଗୋଦାମ ଦେଖିବାକୁ ଯାଇ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର

ଏହି ଜ୍ଞାନ ଦେଲ ଯେ ସେଠାରେ ଚକରଳ ପ୍ରହାରର ବନ୍ଦୀର ବସିଥିଲୁ । ତା'ର ଖବର ଦିନ ସାହେବ ଆସିନଥିଲେ । ପ୍ରହରୀମାନେ ଅତି ଯତ୍ନରେ ସୁଇଚ୍ଛା ଲୋକଙ୍କୁ ନିକାରଣ କରିପାରୁନଥିଲେ । ସାହାର ଶରୀରରେ ବଳ ଥିଲା ଅଥବା ଖଣ୍ଡେ କଳା କୁଞ୍ଜିରେ ଅବୃତ୍ତ ଥିଲା ସେହି ମନୁଷ୍ୟମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ ଚାଲି ଯେନି ଆସୁଥିଲେ । ଦୁଃଖୀମାନେ ହୁଗ୍ରବରଃ ନିର୍ଦ୍ଦଳ ଥିବାରୁ ଯେତେ ବେଦନା ନିକାରଣ ଆଶାରେ ଦ୍ଵାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିବା ମାତ୍ରେକେ ପିଠିର ବ୍ୟଥା ନିକାରଣ ପୂର୍ବକ ତୃପ୍ତିଲଭ କରି ଫେରି ଆସୁଥିଲେ । ଲୋଭ ଯେ ସର୍ବ ଅମଙ୍ଗଳର ମୂଳ ଏଥିରେ ବି ଲକ୍ଷଣ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଦେଖାଗଲା ।

ଗତ ସପ୍ତାହରେ ପକ୍ଷିକାରେ ନଦୀ ବୃଦ୍ଧିର ସମ୍ଭାବ ଲେଖିଥିଲୁ । ତେତେବେଳେ ଭରସା ଥିଲା ଯେ ଶୀଘ୍ର ନଦୀ ଗୁଡ଼ିଲେ ମଫସଲର ହାଲ ଜଣାଯିବ । ଓ ଫସଲ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଲୋକସାଧନ ହେବ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ନଦୀ ଅତି ଅଳ୍ପ ଗୁଡ଼ିଯାଇ ପୁନର୍ବାର ବୃଦ୍ଧ ହେବାରେ ପ୍ରାୟ ପୂର୍ବବତ ଅବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା । ମହାନଦୀ ଓ କାଠଯୋଡ଼ର ଦୁଇକୁଳ ଉତ୍କଳିବାରୁ ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ବନ୍ଧମାନ ଭଙ୍ଗି ଯିବାରୁ ପ୍ରାୟ ଦିନରୁ ଅଧିକକାଳ ଦେଶର ଅଧିକାଂଶ ଜଳରେ ବୁଡ଼ି ରହିଲା । ଏଥିରେ ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ଅଧିକ ଫସଲ ନଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି । ଓ ଏକ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ଧାନଗଛମାନ ସମୂଳେ ଧୋଇ ଯାଇଅଛି । ବିଆଳି ଫସଲ ହେଉଛି କ୍ରମେ ଦେଶ ସୁସ୍ଥ ହୋଇ ଆସୁଥିଲା । ମାତ୍ର ଉପର ଲେଖିତ କାରଣରୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ମୋଚନ ହେବାର କାଳ ବିଳମ୍ବ ଥିବାର ଜଣାଯାଏ ।

ଏଯୁକ୍ତସମୟରେ ଗେଜେଟରୁ ଜଣାଗଲା ଯେ ତୋରମସ୍ ନାମକ ଏକ ସାହେବଙ୍କର ଖଣ୍ଡେ ରୋମାଲରେ ଯବକ୍ଷାର ଦ୍ରାବକ ଥିଲା । ସେ ରୋମାଲ ସେଥି ଉତ୍ତରେ ବନ୍ଧୁକ ସାଧ କରିବାରେ ନିସଫୋଳ ହୋଇଥିଲା ଯେତେବେଳେ ସେ ରୋମାଲ ରଜକାଳୟକୁ ଯୋଡ଼ ହେବାକୁ ଗଲା ଇସ୍ତି କରିବା ନିମନ୍ତେ ରଜକ ଉଷ୍ଣ ଲୌହ ଦ୍ଵାର ମର୍ଦ୍ଦନ କରିବା ମାତ୍ରେକେ ଉକ୍ତ ବସ୍ତୁ ଖଣ୍ଡ ବିଦ୍ୟୁତ ପରି ଘାସ୍ତ ହୋଇ ଉଡ଼ିଗଲା । ତହିଁ ଉତ୍ତରୁ ତାହାର କିଛି ମାତ୍ର ଚିହ୍ନ ଦୃଷ୍ଟ ହେଲା ନାହିଁ ।

ଇଙ୍ଗ୍ଲିଷମାନ ପକ୍ଷରୁ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ଏ ମାସର ପ୍ରଥମ ସପ୍ତାହରେ ହିଲେଫ୍ଟନେଣ୍ଡ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଗୁନକାର ଡା଼ିଲିଙ୍ଗକୁ ଗମନ କରିଅଛନ୍ତି । ଶରୀର ଅସୁସ୍ଥତା ଏଥିର କାରଣ ଥିବାର ଶୁଣାଯାଉଅଛି ଏଠାର ଲୋକେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷରେ ଲେଖା ପାଇ ମରୁ ଅଛନ୍ତି ଏ ସମୟରେ ସେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପୀଡ଼ିତ ସ୍ଥାନମାନ ଭ୍ରମଣ କରି ଲୋକମାନଙ୍କର ଦୁଃଖ ନିକାରଣର ଉପାୟ କରିବେ ନା ଆପଣା ଶରୀର ସୁସ୍ଥତା ନିମନ୍ତେ ପବ୍ତ ଶିଖରୋପରି ନିର୍ଜନରେ ରହିଲେ ।

ଆତ୍ମନା ବର୍ଷ ମଇ ମାସରେ ବଡ଼ନ୍ ସାହେବଙ୍କର ଲେଫ୍ଟନେଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ କର୍ମ କରିବାର ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ଶେଷ ହେବ ଓ ତହିଁର ପରମାସରେ ଏ ଦେଶରୁ ତାହାଙ୍କର କଢ଼ିଦ୍ୱଜିବ । ତାହାଙ୍କ ଉତ୍ତରୁ ଶ୍ରେ ସାହେବ ଲେଫ୍ଟନେଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ । ଶ୍ରେ ସାହେବଙ୍କ ସଙ୍ଗେ କୌଣସି ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଦ୍ୱାରା ବଡ଼ନ୍ ସାହେବ ଆହୁରି ପଦର ମାସ କର୍ମରେ ରହିବାର ଶୁଣାଯାଉଥିଲା କିନ୍ତୁ ଉଚ୍ଚ ଶମାନ ତରଫରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ସେକ୍ରେଟରୀ ଆବଷ୍ଟୋଟ ଅର୍ଥାତ ବଲ୍ଲଭସ୍ତ ମହାରାଣୀଙ୍କ ଯେକେଟାଣ୍ଡ ତାହା ନାମଖୁର କଲେ ।

ପ୍ରେରତ ପଦ

ମାନ୍ୟବର ଉତ୍କଳ ଗାୟିକାର ମଞ୍ଜୀଦକ ମହାଶୟ
ସମୀପେଷୁ

ମହାଶୟ ମତ୍ତୁ ପ୍ରେରତ କେତେକ ସ୍ୱବାଦ ଭବ୍ୟୟ ଉତ୍କଳ ଦୀପିକେନ ପାଶ୍ଚରେ ସ୍ଥାନଦାନ ପୂର୍ବକ ଏ ନବଲେଖକର ମାନସ ସଫଳ କରିବେ । ପ୍ରଥମ । ହେ କରୁଣାମୟ ପରମେଶ୍ୱର ରୁଦ୍ଧ କରୁଣା ରୁଣେ ଏହି ଉତ୍କଳ ଦେଶୀୟ ଲୋକ-ମାନେ ଜ୍ଞାନରୂପ ସମୁଦ୍ର ସମୀପରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ ତରଣୀ ଅନେଶଣ କରୁ ଅଛନ୍ତି । ବୋଧ କହୁ ଏକ ସମୟରେ ତାହା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଅଗାଧ ଲଳିଧୀ ସନ୍ତରଣ ପୁରଃସର ଅନୁଲ ରତ୍ନ ଲଭ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେ ଉତ୍କଳ ଗାୟିକା କ୍ରମଣ ଛନ୍ଦିତଲଭ କଲେ ତଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ସୌଭାଗ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ପାରିବ ।

ଦ୍ୱିତୀୟ—ସମାଦକ ମହାଶୟ ଉତ୍କଳ ଏତେ ଦିନରେ ଏହି ବାଲେଶ୍ୱରସ୍ଥ ଗାନଦରଦ୍ରୁକ ପ୍ରତି ଗାନବନ୍ଧୁ ଭବ ପ୍ରହରଣ କରି ସହସ୍ରାକ୍ଷକୁ ପ୍ରେରଣ କରିବାରେ ସେମାନେ ଭାର ସୁଖ ଲଭ୍ୟଥେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍କଳଶ୍ଵିତ ହେଉଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କେତେ-କେଲେ ଅତି ବ୍ରହ୍ମପୁଣ୍ୟା ଦ୍ୱାଅନ୍ନ ଦ୍ୱାଅନ୍ନ ଏହି ଅର୍ଦ୍ଧସ୍ତୁଟ ବାକ୍ୟ ବୋଲି ଶମନ ସଦନକୁ ପ୍ରେରତ ହେଉଅଛନ୍ତି କାରଣ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କର ଗୁରୁଲ ସମାପ୍ତ ହେବାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ନଜାରରେ ସେଇ ଗୁରୁଅଣା ଏବଂ ଗୁରୁଅଣା ଦୁଇପାତ୍ର ହସାବରେ ବିକ୍ରୟ ହେଉଅଛି । ଶୁଣାଯାଉଅଛି ଅନିତ୍ୱରାୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କର ଗୁରୁଲ ପ୍ରତର ପରମାଣେ ସମୁଦ୍ରପଥ ଦେଇ ଏଠାରେ ପ୍ରବେଶ ହେବ । ଧନ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ।

ତୃତୀୟ—ଅସଂଖ୍ୟ ବଙ୍ଗୋତ୍କଳ ବିଦ୍ୟାଳୟର ସମାଦକ ବଞ୍ଚିବର ଶ୍ରୀଧୁକ୍ତ ବାବୁ ଗଙ୍ଗାଧର ଆରୁର୍ଦ୍ଧକ ସନ୍ତରେ ଉକ୍ତ ବିଦ୍ୟାଳୟର କାର୍ଯ୍ୟ ସୁ ପ୍ରଣାଳୀ ରୂପେ ନିର୍ବାହ ହେଉଅଛି । ଏହା ଅତିଶୟ ଅନନ୍ଦଦାୟକ ।

ଚତୁର୍ଥ—ବାଲେଶ୍ଵରର ଦକ୍ଷିଣ ପଶ୍ଚିମ ଭାଗରେ ମଞ୍ଜି କାମରୁର ନାମକ ଏକ ଗ୍ରାମ ଅଛି । ସେଠାରେ ପ୍ରାୟ ଏକଶତ ଲୋକଙ୍କର ନିବାସସ୍ଥାନ, କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଉକ୍ତ ସ୍ଥାନ କେବଳ ଜନଶୂନ୍ୟ ହୋଇଅଛି । ମାତ୍ର ତତ୍ପରେ ନିବାସୀ ବଦାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାବୁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସେନାପତିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅନେକ ଲୋକ ଜୀବନ ଧାରଣ କରିଅଛନ୍ତି । ବିଶେଷତଃ ତାହାଙ୍କଠାରୁ ଆମ୍ଭେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉପକାରପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଅଛୁ ।

କମଧକ ନିବେଦନମତ	}	ଉଦ୍‌ଘାଟ୍ଟ ବସମ୍ବଦ
ଏଲ୍ ଭଦ୍ରକ ସନ ୧୨୭୪ ସାଲ		ଶ୍ରୀ ସ— ବାଲେଶ୍ଵର

ବିଜ୍ଞାପନ

ପୁସ୍ତକ ବିକ୍ରୟ ।

ଉତ୍କଳ ଭାଷା

ଉତ୍କଳ ଓ ମୁକ୍ତାର ବିଷୟରେ ନୂତନ ଦସ୍ତର ଅମଳ ସନ ୧୮୭୫ ମସିହା ୨୦ ଆଇନର ଖୋଲିଯା ସହଚ	}	ମୂଲ୍ୟ ୪୦ ।
ସନ ୧୮୫୯ ମସିହାର ୧୪ ଆଇନ		ମୂଲ୍ୟ ୪୦ ।
ରେଜିଷ୍ଟରୀ ଫସ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ		ମୂଲ୍ୟ ୪୦ ।

ଏ ପୁସ୍ତକମାନ ଯାହାଙ୍କର ପ୍ରୟୋଜନ ହେବ ଆଲିମତଦ୍ଵାରା ଛୁପାଖାନାରେ ତତ୍ତ୍ଵକଲେ ପାଇବେ ।

ଉତ୍କଳ ଦୀପିକାର ମୂଲ୍ୟ ଓ ନିୟମ

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ	ଟ ୫ ଙ୍କା
ଉପାସର ଅଗ୍ରମ ମୂଲ୍ୟ	ଟ ୧୩
ଦ୍ଵିତୀୟାସର ଏକମୂଲ୍ୟ	ଟ ୧ ।
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ	ଟ ୭ ଙ୍କା
ପ୍ରତି ଶ୍ରେଣୀ ମୂଲ୍ୟ	ଟ ୦ ।

ଏ ସମ୍ବନ୍ଧ ସମ୍ପର୍କୀୟ ସମସ୍ତ ଚିତ୍ରାପତ୍ର ଓ ଟଙ୍କା ଇତ୍ୟାଦି ଶ୍ରୀ ଗୌରୀ-ଶଙ୍କର ରାୟ ମେନେଜରଙ୍କ ନିକଟକୁ ମଠାଇବାକୁ ହେବ ।

ସହର କଟକ ଆଲିମତଦ୍ଵାରା କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କମ୍ପାନୀର ପଥର ଛୁପାରେ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇ ପତ୍ରିକାର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଗଲା ।

ଉତ୍କଳ ଦୀପିକା

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ପତ୍ରିକା

୧୭ଶ ଶତାବ୍ଦୀର ତା ୧ ରଖ ମାତ୍ରେ ସିନ୍ଧୁମ୍ବର ମତ ୧୮୭୭ ମସିହା
ମୁଦ୍ରାକର ୧୮ ଦିନ ଶୁକ୍ରବାର ସନ ୧୯୭୩ ସାଲ ୨୫୫୫ ସଂଖ୍ୟା

କଟକସ୍ଥ ସାହାଯ୍ୟ କୁମେଟୀ

ଚଳିତ ମାସ ତା ୧୫ଶରେ ଯେଉଁ ସଭା ହୋଇଥିଲା ସେଥିର କାର୍ଯ୍ୟ
ସାଧାରଣ ରୂପେ ନିର୍ବାହ ହୋଇଅଛି । ମଫସଲରେ ଯେ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ
ବଡ଼ି ହୋଇଥିବାକୁ ଛନ୍ଦକୁ ଆସିବାର କଷ୍ଟ ସେ ସ୍ଥାନରେ ନୌକା ନିର୍ଦ୍ଦୋଷିତ
କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଅଛି । ଏବଂ ସଦରନ କଙ୍ଗାଳଙ୍କ ରହିବା ସ୍ତରୀଣ ଅଦାଲତ
ପୋଷଣ ଓ ଇନ୍ଦରତ ଓ ଦିନ କୁଣିଆ ବଗିଚା ଇତ୍ୟାଦି ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ଘର
ତୟାର କରିବାର କୁମେଟୀ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି । କଙ୍ଗାଳଙ୍କୁ ଭୁଲି ଭୁଲି କରି ଏକେ
ସ୍ଥାନରେ ରଖିବାର କି ତାହାର୍ଯ୍ୟ ଆନୁମାନେ କୁଣି ପାରୁନାହୁଁ ବରଂ ଆନୁମାନଙ୍କ
ବିବେଚନାରେ ଏଥିରେ ଅନିଷ୍ଟ ହୋଇପାରେ କଙ୍ଗାଳମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେ
ରୂପ ମେର ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛନ୍ତି ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଛୁଟା ହେବାର କଷ୍ଟ । ଯଦ୍ୟପି
ଏପରି ୧୦୦ କି ୨୦୦ ଲୋକ ଏକସଠିରେ ନଗରର ଜନସଂଖ୍ୟା ସ୍ଥାନରେ ବାସ କରନ୍ତି
ତାହାହେଲେ ତହିଁସ୍ଥ ବାସୁ ଅବଶ୍ୟ ମନ୍ଦ ହେବ । ଓ ଓଲଟିଆ ଇତ୍ୟାଦି ରୋଗର
ଯେ ରୂପ ପ୍ରାକୃର୍ତ୍ତାଏ ଏ ବର୍ଷ ହୋଇଅଛି ସେଥିରୁ ପ୍ରତିକାରୀଙ୍କ ଶାନ୍ତରକ କୁଶଳତା
ରଖି ହେବ ନାହିଁ । କଙ୍ଗାଳଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ କି ଲଭ ହେଲି ? ନାନା ସ୍ଥାନରେ
ପଢ଼ିବୁହି ହୁଏତ ଯଥା ସମୟରେ ଅନୁଛନ୍ଦରେ ନ ପଢ଼ିବିତାକୁ ଅନେକ ଲୋକ
ଉପକାସରେ ରହିବେ । କଙ୍ଗାଳଙ୍କୁ ଅନୁଛନ୍ଦ ନିକଟ ସ୍ଥାନରେ ପର ଦେବାର
ଉଚିତ । ନେବଳ ଲାଲବାଗ ଓ କମିସ୍ତର କଚେରୀ ହୁତା ଏ ଦୁଇ ସ୍ଥାନରେ ସଦରର
ସମସ୍ତ କଙ୍ଗାଳ ରହି ପାରନ୍ତି । ଓ ଏକସଠିରେ ସେମାନଙ୍କୁ ରଖିଲେ ତାହାଙ୍କର
ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରଣ ସହଜରେ ହେବ ଓ ସେ ସ୍ଥାନମାନ ପରିଷ୍କାର ରଖିବା ପାଇଁ ଅଳ୍ପ
ରୁକର ଆବଶ୍ୟକ ହେବ । ଯଦ୍ୟପି କୁମେଟୀ ବିବେଚନାରେ କଙ୍ଗାଳମାନଙ୍କୁ ଭୁଲି
ଭୁଲି ସ୍ଥାନରେ ରଖିବାର ନିତାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ (ଫଳତ ପ୍ରକୃତରେ ଏଥିର କିଛି

ଯେଉଁମାନେ ଆପଣା ଆପଣା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ମରେ ଭୁଟିକରି ଡାହା ଲୁଗୁଇବା ଛଳରେ
 ଉପରସ୍ଥ କର୍ମରୁଣ୍ଡକୁ ଜଣାନ୍ତି ଯେ ଏ ଦେଶର ଲୋକଙ୍କୁ ବୁଦ୍ଧି ଅତି ମନ୍ଦ ଓ ଏମାନେ
 ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ ପକ୍ଷରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନୁଚିତ । ମାତ୍ର ସେମାନେ ଏ ଦେଶର ଭାଷା ଉନ୍ନତ
 ବିଷୟରେ କେ କି ଉପାୟ କରିଅଛନ୍ତି ? ସେମାନେ କି କାନ୍ତେନାହିଁ ଯେ ଶିକ୍ଷା
 ପ୍ରଦାନ ଉପଯୁକ୍ତ ମନେ ସ୍ଥିର କରିବାର ସକାଶେ ସେମାନେ ଏ ଦେଶକୁ
 ଆସିଅଛନ୍ତି ? ଅମୂଳ ବିଷୟର ସୁଯୋଗ ଅଛି ଅମୂଳ ବିଷୟରେ ସୁଯୋଗ ନାହିଁ ଏ
 କଥା ନିରୁଦ୍‌ବେଗରେ ରହିବାର କି ଏହାଙ୍କର କର୍ମ ? ଏଥିର ସୂକ୍ଷ୍ମ ଜାରଣ ଏହି ଯେ
 ଏମାନେ ଦେଶର ଚଳିତ ଭାଷାରେ ଅପାରଗ ଥିବାରୁ ଅଗତ୍ୟା କୌଣସି କର୍ମ
 କରିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ।

ଅତିଏବ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ମାନସ ଏହି ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ କେତେକ କାଳ
 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍କଳ ଦେଶ ପାଇଁ ଡିପୋଷିଟ୍ ଇନ୍‌ଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟର ନିୟୁତ୍ତ କରିବାର କ୍ଷମନା
 କର୍ମସୂତ୍ର ସାହେବଙ୍କଠାରେ ଅର୍ପଣ ହେଉ । ଆତ୍ମର ବର୍ତ୍ତମାନର କର୍ମସୂତ୍ର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ
 ରେବନ୍ ସାହେବ ଏ ଦେଶର ଲୋକଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଯେ ରୂପ ଯତ୍ନ କରୁଅଛନ୍ତି
 ତାହା ସର୍ବତ୍ର ବିଦିତ ଓ ସ୍କୁଲରେ ଅଳ୍ପକାଳ ହେଲୁ ଯେ ବକ୍ତୃତା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ
 ସେଥିରୁ ତହିଁର ବିଶେଷ ପ୍ରମାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି । ଏହାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଉକ୍ତ ଭାର
 ଦିଆଗଲେ ଯେ ଏ ଉପଯୁକ୍ତ ଲୋକ ଦେଖି ନିୟୁତ୍ତ କରିବେ, ଏଥିରେ ଲୋକମାନ
 ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସନ୍ଦେହ ହେଉନାହିଁ । ଆତ୍ମର ଅଶା ଏହି ଯେ ଉକ୍ତ କର୍ମ ସକାଶେ
 ଉତ୍କଳ ଦେଶର ଲୋକ କି ଯେ ଇଙ୍ଗରାଜରେ ପ୍ରବେଶିକା ପକ୍ଷପାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ
 ହୋଇଥିବ ଏବଂ ସଦ୍‌ବ୍ୟଗ୍ନାତ୍ମକ ତାହାକୁ ଏ କର୍ମରେ ନିୟୁତ୍ତ କରାଯିବ ।
 ମହାତ୍ମକ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ବିଦ୍ୟାଭ୍ୟାସ ସୁନାଶେ ଲୋକଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍କଳିବା ସାମାନ୍ୟ
 ନଥାନ୍ତୁହେଁ । ବଙ୍ଗ ଦେଶୀ କୌଣସି ଅପରାଧକ ଦିପୋଷିଟ୍ ଇନ୍‌ଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟର କୌଣସି
 ଗ୍ରାମରେ ପ୍ରବେଶକଲେ ତତ୍ତ୍ୱ ସ୍କୁଲର ଶିକ୍ଷକ ଓ ବେହେରା କି ଚପରାସି ବିନା
 ଅନ୍ୟ କେତ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପୂଜା ଆପଣନ୍ତିନାହିଁ । ଏଥିର ଅବସ୍ଥାରେ ତାହାଙ୍କୁ
 ଏ କି ଉପଦେଶ ଦେଇପାରିବେ ? ଯଦ୍ୟପି ଏ ଦେଶସ୍ଥ କେହି ମାନ୍ୟମାନ ବ୍ୟକ୍ତି
 କିମ୍ବା ତଦ୍‌ବ୍ୟଗ୍ନାତ୍ମକ କାହାରିକୁ ଉକ୍ତ କର୍ମରେ ନିୟୁତ୍ତ କରାଯାଏ ତେବେ ଅମୂଳ
 ଲୋକ ଆସିଛନ୍ତି କିମ୍ବା ଅମୂଳଙ୍କ ପୁତ୍ର ଭ୍ରାତା ଇତ୍ୟାଦି ନେହିଁ ଆସିଅଛନ୍ତି ଏହା
 ଶୁଣିବା ମାତ୍ରେ ଗ୍ରାମର ଭଦ୍ରଲୋକମାନେ ଅବଶ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପାପଣ
 କରିବେ ଓ ତଦୁତ୍ତରୁ ତାହାଙ୍କ ସହିତ କଥୋପକଥନରେ ଯେ ଉପଦେଶମାନ ପ୍ରାପ୍ତ
 ହେବେ ସେଥିରେ ବିରକ୍ତ ନହୋଇ ମନଯୋଗ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶ୍ରଦ୍ଧା କରିବେ । ଓ କ୍ରମେ
 ସେଥିର ଅନୁଗାମୀ ହେବାକୁ ମଧ୍ୟ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ । ଏହାକୁ ଆମର ମାନସ ଓ ଏହା
 ହେଲେ ଉତ୍କଳ ଭାଷାରେ ପୁସ୍ତକାଦି ରଚନା କରିବାକୁ ଅଥବା ସେ କର୍ମରେ

ଅନ୍ୟକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ କରିବାକୁ ଏମାନେ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ ଓ ଏ ଦେଶରେ ବିଦ୍ୟାଶିକ୍ଷାପ୍ରତି
ଯଥେଷ୍ଟ ଉତ୍ସାହ ଦେବାକୁ କଦାଚିତ୍ତ କରିବେନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କମ୍ପିୟର ସାହେବ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଉନ୍ନତ ପକ୍ଷରେ ଯେ
ରୂପ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ କରିଅଛନ୍ତି ତାହାଙ୍କୁ ଉଚିତ ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟକୁ ଗପୋଟ ଓ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସଦୁପାୟ ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ମାନସ ସଫଳ କରିବେ । ଏଥିରୁ ଯେ କି
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଶର ମଙ୍ଗଳ ହେବ ତାହା ଅବଗତ ହେବାପାଇଁ ଅଧିକ ଦିନ ଆବଶ୍ୟକ
ହେବନାହିଁ ।

ସରକାରୀ କଚେରୀରେ ଦସ୍ତାବିଜ ଚୋରୀ

ଅଲ୍ପକାଳ ହେଲେ କଟକସ୍ଥ ପ୍ରଧାନ ସଦର ଅମିନ ଆଲ୍ଫଙ୍କ ମହକୁମାରେ
ଏକ ଅପୂର୍ବ ଘଟଣା ହୋଇଯାଇଅଛି । ଏକ ଦେଓଧାନ ମକଦ୍ଦମାର ନଥିପକ୍ଷରେ
ସ୍ଵରୂପ ଖଣ୍ଡେ ଜନ୍ମ ପତ୍ରିକା ଦାଖଲ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ତଦବଳ ସମୟରେ ଦେଖା-
ଗଲା ଯେ ଉକ୍ତ ଦସ୍ତାବିଜ ନଥିରେ ନାହିଁ । ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଗବଟ ସାହେବ ପ୍ରଧାନ ସଦର
ଅମିନ ଏଥିର ଅନୁସନ୍ଧାନ କୌଣସି ବୃତ୍ତନ୍ତ ପ୍ରାପ୍ତ ନହେଲେ କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ମୋହରର
ସିମା ସେ ନଥି ଥିଲା ତାହାର ଜଣେ ତାଜଦ ନବସ୍ତ ଅନ୍ୟ ତାଜଦ ନବଶକୁ ଉକ୍ତ
ଦସ୍ତାବିଜ ନଥିର ବାହାର କରିନେଇ ଚରିପକାଇବାର ଦେଖିଥିବାର କଥା
ହାକିମଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରକାଶ କରି ସେଥିର କିଛି ପ୍ରମାଣ ଦେଇ ନପାରିବାରୁ
ହାକିମ ଉକ୍ତ ତାଜଦ ନବଶକୁ ଫଉଜଦାଗିକୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ ମକଦ୍ଦମା ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ
ଦପୋଟୀ ମେସ୍ତର ଟେଲର ସାହେବଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ ହେଲା ଓ ସାହେବ ପ୍ରଶଂସିତ
ଉକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଷୟରେ ଦସ୍ତାବିଜ ଚୋରୀ ଅପରାଧର ପ୍ରମାଣ ନପାଇବାରୁ କେବଳ
ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ନାମରେ ମିଥ୍ୟା କହିଥିବା ଅପରାଧରେ ଦଣ୍ଡବେଦ ସଦା ଦେଲେ ।
ଏହାରୁ ମକଦ୍ଦମା ନଷ୍ଟି ହେଲା ।

ଆତ୍ମେମାନେ ଏ ମକଦ୍ଦମାରେ କୌଣସି ହାକିମଙ୍କ କି ଅନ୍ୟ କାହାରି
ଦୋଷ ଦେଖୁନାହିଁ । ମେସ୍ତର ସାହେବ ଉଚିତ ବିବେଚନା କରିଅଛନ୍ତି ।
ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଓ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସଦର ଅଲ୍ଫ ସାହେବ କାହାରି ଉପରେ ଉକ୍ତ
ଦସ୍ତାବିଜ ଅପହରଣର ଦୋଷ ସାବ୍ୟସ୍ତ କଣ୍ଠନପାରିବାରୁ ସୁତରାଂ ନରସ୍ତ ହୋଇ
ରହିଲେ । ମାତ୍ର ଆତ୍ମେମାନେ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଅଛୁ ଯେ ଉତ୍ତର କାଳକୁ ଏପରି ଦୁଷ୍ଟମି
ନିବାରଣର କି ଉପାୟ କରାଗଲା ଅଦାଲତର ମକଦ୍ଦମାମାନ ପ୍ରାଏ ଲେଖା ପ୍ରମାଣ
ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ନିର୍ଭର ରଖେ ଓ ମକଦ୍ଦମା ଅନୁଶାରେ ଏକ ଏକ ଦସ୍ତାବିଜର

ଯେ କେତେ ମୂଲ୍ୟ ହୁଏ ତାହା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗୋଚର ଅଛି । ଓ ଏପରି ସଚରାଚର ହୋଇଥାଏ ଯେ ଏକ ଏକ ମକଦ୍ଦମାର ଫଳାନ୍ତୁସାରେ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ଧନ ଦରିଦ୍ର ଓ ଦରିଦ୍ର ଧନବାନ୍ ହୁଏ । ସତ୍ୟତା ଏ ପ୍ରକାର ବହୁମୂଲ୍ୟ ଦୟାବିଜର ରକ୍ଷାର ବିହୀନ ଉପାୟ ସ୍ଥିରନହୁଏ ଓ ତାହା ଯାହାଠାରେ ଥାଏ ସେ ବ୍ୟକ୍ତିଠାରୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ହେଲେ ତାହାପ୍ରତି କିଛିମାତ୍ର ଦଣ୍ଡ ନ ହୁଏ ତେବେ ସେମାନେ ଦୟାବିଜର ରକ୍ଷା ପ୍ରତି କି ହେଉ ସମୁଦାନ ହେବେ ଓ କେଉଁ ସାହାଯ୍ୟରେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଦୟାବିଜ ରାଜଦରବାରରେ ସମର୍ପଣକରି ନଷ୍ଟ ହୋଇ ରହୁହେ ?

ବର୍ତ୍ତମାନସ୍ଥଳରେ ତାଏତ ନବସ୍ୟ ହେଉରୁ ଅମଲ୍ୟ ରକ୍ଷା ପାଇଅଛି । ମାତ୍ର ତାଏତ ନବସ୍ୟ କେବଳ ଅମଲ୍ୟକୁ ଲେଖାପଢ଼ାରେ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବାକୁ ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ସିରସ୍ତା କାଗଜପତ୍ର ସମର୍ପଣ କରିଦେବାର ପ୍ରଥାକୁ ଅବଶ୍ୟ ଦୂଷଣୀୟ ନହୁବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଯେଉଁ ଅମଲ୍ୟଠାରେ ଯେ ତାଏତ ନବସ୍ୟ ଥାଏ ତାହାର ଭଲମନ୍ଦର ଭାବ ସେ ଅମଲ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଅଛି ବୋଲି ଜ୍ଞାନକରିବାକୁ ହେବ । କାରଣ ଏହି ପ୍ରକାର ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାପ୍ରତି ସାବଧାନ ହେବା ସକାଶେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ଥାଜ୍ଞ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରଧାନ ଅମଲ୍ୟ ଓ କରାଜର ବିନା ସମ୍ମତରେ କେହି ତାଏତ ନବସ୍ୟକୁ ରଖାନ୍ତିବ ନାହିଁ । ଅତଏବ ଆମ୍ଭ ଜାଣିବାରେ ଅମଲ୍ୟ ଏ ଦୁଷ୍ଟର୍ମର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଥିଲେପୁକା ଯେ ନିତାନ୍ତ ଅସାବଧାନତା ଓ ସରକାରି କର୍ମରେ ଗୁରୁତର ଅବହେଳା କରିବା ଦୋଷରୁ କ୍ଷମାତ ମୁକ୍ତ ହୋଇନପାରେ ଏବଂ ଉତ୍ତର କାଳକୁ ତାହାର ଚରଣ ସଂଶୋଧନାର୍ଥେ ଏବଂ ଅନ୍ୟଲୋକଙ୍କୁ ଏ ପ୍ରକାର କର୍ମରୁ ନିବାରଣାର୍ଥେ ହାକିମଙ୍କର ଉଚିତ ଯେ ତାହାପ୍ରତି ଉପଯୁକ୍ତ ଅଜ୍ଞା ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

ପ୍ରାପ୍ତ

“ଓଡ଼ିଶାମାନେ ସ୍ତବ୍ଧବତଃ ନବୋଧ” ଏହି ପ୍ରବାଦ ଯଥାର୍ଥ କି ନା । ବିଦେଶୀୟଲୋକେ କହନ୍ତି ଓଡ଼ିଶାମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଏପରିସ୍ଥଳ ଯେ ନାନା ପ୍ରକାର ଚେଷ୍ଟା କଲେମଧ୍ୟ ସେମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ କୌଣସି ବିଷୟରେ ସୁଶିକ୍ଷିତ ହୋଇପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଅନୁଧ୍ୟାବନ ପୁସ୍ତକ ବିବେଚନାକରି ଦେଖିଲେ ସେମାନଙ୍କର ଏହି ସମ୍ଭାର ଏକାନ୍ତ ଅଦୂରଦର୍ଶୀ ତାମୂଲକ । ସକଳ ବିଦ୍ୟାରେ ଓଡ଼ିଶାମାନେ ସ୍ତବ୍ଧବରେ ପାରଦର୍ଶୀ ।

(କେବଳ କେହି ଉତ୍ସାହଦାତା ନଥିବାରୁ ଏବଂ ରାଜଦୋହ ତଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବାଧା ଜନ୍ମିବାରୁ ଉତ୍କଳମାନଙ୍କର ସ୍ୱଜୀୟ ମହତ୍ତ୍ୱସୀ ଧୀଶକ୍ତି ବ୍ରମଣ ହ୍ରାସ ହୋଇ-

ପଢ଼ୁଅଛୁ । ଏହି ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସ୍ୱଭାବସାଧାରଣ ବଞ୍ଚାଳୀମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଯେ ଏଲେ
 ଉକ୍ତ ହୋଇଅଛି ତାହାର କାରଣ କି ? କେବଳ ଅନ୍ୟର ଯତ୍ନ କି ଏହି ଉନ୍ନତ
 ଅବସ୍ଥାର ମୂଳାତ୍ମକ କାରଣ ନୁହେଁ ? ଦେଖ କି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଓ ଦେଶହତେଷୀ
 ପଦାଣ୍ଡ ଡେବର ହେୟାର ଓ ଡଫଟନ ପ୍ରଭୃତି ବଞ୍ଚାଳୀର ଉନ୍ନତ କାରଣ କି
 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅର୍ଥବ୍ୟୟ ଓ ଆୟ ସଂଗ୍ରହ କରିନାହାନ୍ତି ? ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ଉତ୍କଳ ଦେଶରେ
 ଯଦି ସେପରି ବେଷ୍ଟା କରାଯାଇଥାଆନ୍ତା ତେବେ ଆଜି କି ଉତ୍କଳର ଏପରି ଦୁର୍ବସ୍ଥା
 ଥାଆନ୍ତା ।) ପ୍ରତ୍ୟୁତ ଉତ୍କଳ ଭୂମିରେ ନିପତତ ସାଜ ଯେପରି ଅଲ୍ପାୟାସରେ ଆଖି
 ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ ଓ ଶାଖାପ୍ରଶାଖା ରୂପେ ପରିଣତ ହୁଏ ତଦ୍ୱୃଥ ଅବଶ୍ୟ ଓଡ଼ିଶ୍ୟା ଏକ
 ପଦ୍ମତମ ଦେଶମଧ୍ୟରେ ପରିଗଣିତ ହୁଅନ୍ତା ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ, ଏହିଯେ ଅସାଧାରଣ
 ଧୀଶକ୍ତି ସମ୍ପନ୍ନ ଛିରେକମାନେ ସାକସନ୍ମାନଙ୍କର ଇଂଲଣ୍ଡ ଅଧିକାର ପୂର୍ବରେ
 ଏମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା କିପରିଥିଲା ? କେବଳ ଅନ୍ୟର ଯତ୍ନ କି ଏମାନଙ୍କର
 ଉନ୍ନତାବସ୍ଥାର ହେତୁ ତୁଚ୍ଛ ହୋଇନାହିଁ । ଦେଶର ସଭ୍ୟତାର ମୂଳାତ୍ମକା ଯେ
 ଭାଷା ପୂର୍ବରେ ଇରେଜା ଭାଷା କିପରିଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ କିପରି ହୋଇଅଛି ।
 ସାକସନ୍ମାନଙ୍କର ଇଂଲଣ୍ଡ ଅବସ୍ଥା ପୂର୍ବରେ ଇଂରେଜା ଭାଷାର ଯେପରି ଅବସ୍ଥା
 ଥିଲା ତାହାର ସହିତ ଅଯତ୍ନ ସମୂତା ଉତ୍କଳ ଭାଷାର ଭୁଲଣାକରି ଦେଖିଲେ
 ଦିବାନଶି ପ୍ରଭେଦ ପ୍ରତ୍ୟୟମାନ ହୁଏ ।

(ଦୁନଶ୍ଚ ଦେଖ ଏହି ବଞ୍ଚାଳୀ ଭାଷାର ଉନ୍ନତ କାରଣ କି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନା ଯତ୍ନ
 କରାଯାଇଅଛି । ତଥାପି ଉତ୍କଳୀୟ କବିମାନେ ଯେ ସକଳ କାବ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥ ରଚନା
 କରିଯାଇଅଛନ୍ତି ତାହାର ସହିତ ଭୁଲଣା ଦେବାପାଇଁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଖଣ୍ଡେ ମଧ୍ୟ
 କାବ୍ୟ ବଞ୍ଚାଳା ଭାଷାରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇନାହିଁ । ଏକଥା ଯଥାର୍ଥ ଅଟେ ଯେ କି
 ସାହିତ୍ୟ କି କାବ୍ୟ କି ଗଣିତ କି ଭୂଗୋଳ କି ପ୍ରାକୃତିକ ବିଦ୍ୟା ସକଳ ବିଷୟରେ
 ବଞ୍ଚାଳୀରେ ଭୂରି ଭୂରି ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଅଛି ମାତ୍ର ଏହି ସକଳ ପୁସ୍ତକ
 ଅନୁବାଦିତ ବା ଅପଦ୍ଧତ । ସାଧୀନ ପୁସ୍ତକ କେତେଖଣ୍ଡ ଅଛି ? ସାଧୀନ ଗ୍ରନ୍ଥ
 ମଧ୍ୟରୁ ବଞ୍ଚାଳୀମାନେ ବିଦ୍ୟାସୁନ୍ଦରକୁ ସୁପ୍ରସିଦ୍ଧ ପୁସ୍ତକ ବୋଲି ମଣନ୍ତି ।) ଏବଂ ଏହି
 ଗ୍ରନ୍ଥ ରଚନା କରି ୯ ଭାଗତନ୍ତ୍ର ରାୟ ବଞ୍ଚାଳା ଦେଶରେ ବିକ୍ରୀତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ଦିନଶଃ ପ୍ରକାଶ୍ୟ

ପୁସ୍ତକ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ନିବାରଣ କୁମେଟୀ :-

ଏ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗୋ ୧୧ଟି ଆନୁଛନ୍ଦ ସ୍ଥାପନ ହୋଇଅଛି ।
 ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ୧୫ ଯାଗାରେ ସାହାଯ୍ୟ ବିତରଣ ହେଉଅଛି । ଅନ୍ୟ ୪ ସ୍ଥାନରେ କର୍ମ
 ଆରମ୍ଭ ହେଉଅଛି ।

ସରକାରୀ ଗୁରୁଲ ମଫସଲରେ ଅନେକାନ୍ତେକ ସ୍ଥାନରେ ବନ୍ଦି ହେଉଅଛି ଓ ସହର ମଧ୍ୟରେ ସରକାରୀ ଗୋଦାମ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏକ ଗୋଦାମରେ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଗୁରୁଲ ବଞ୍ଚନ କରିବାର କଷ୍ଟ ହେବାରୁ ଅଗସ୍ତ୍ୟ ମାସ ତା'ରୁଗଣେ ଯେଉଁ ସାହାଯ୍ୟ କମେଟୀ ହୋଇଥିଲା ତହିଁରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଗୋଦାମ ସ୍ଥାପନ କରିବାର ସ୍ଥିର କରାଯାଇଅଛି । ସରକାରୀ ଗୁରୁଲରେ ଅନେକ ଧାନ୍ୟ ଥିବା ହେତୁ ତାହା ସେଠାର ଦରରେ ବନ୍ଦି ହେଉଅଛି । ଓ କମେଟୀଙ୍କ ଗୁରୁଲ ପୂର୍ବେ ଟ୍ୟଙ୍କାକୁ ସୋର ନିରଖରେ ଓ ବନା ମୂଲରେ ବଞ୍ଚନ ହେଉଅଛି କିନ୍ତୁ କମେଟୀର କେତେକ ମେମ୍ବରଙ୍କ ବିବେଚନାରେ କେତେକ ଲୋକ ଯଦି ଓ ଉପରୋକ୍ତ ଦରେ କିଛି କରିବାକୁ ଅକ୍ଷମ ଅଟନ୍ତି ତଥାତ ସେମାନଙ୍କୁ ବନା ମୂଲରେ ଦିଆ ନଯାଇ ଅଲ୍ଲ ଦାମରେ ଦିଆ ଗଲେ ସେମାନେ ଖରଦ କରିପାରିବେ । ଏଣୁ କରି ବର୍ତ୍ତମାନ ଲୋକଙ୍କ ଆବସ୍ଥାନୁସାରେ ଟ୍ୟଙ୍କାକୁ ସୋର ଓ ସୋ ଗ୍ରାମ ନିରଖ ଓ ବନା ମୂଲରେ ଗୁରୁଲ ବଞ୍ଚନ ହେଉଅଛି ।

ସାମ୍ବାଦିକ ସମ୍ବାଦ

ଗତ ସମ୍ବାଦର ପେଟୁଅଟ କାଗଜରେ ଓଡ଼ିଶାଦେଶର ଆଗତ କସ୍ତର ରାଜସ୍ୱ ଯମିଦାରଙ୍କୁ ମାଫ ଦେବାପାଇଁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରିଅଛନ୍ତି । ଆମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏ ମତରେ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଐକ୍ୟ ଅଛୁ । ଏଥିରେ ବିପ୍ରାରିତ ବର୍ଣ୍ଣନା ଆଗତ ସମ୍ବାଦରେ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବୁଁ ।

ଉକ୍ତ ପତ୍ରରୁ ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯେ ଫ୍ରାନ୍ସ ଦେଶର ରାଜପୁତ୍ର ଗୁପା କରିବାର କର୍ମ ଅଧ୍ୟୟନ କରୁଅଛନ୍ତି । ଗୁପା କର୍ମ ଯେ କେମନ୍ତ ମାନ୍ୟମାନ ବୋଧକରୁଁ ଅତ୍ୟୁଚ୍ଚ ଲୋକ ମାନେ ଏଥର ବିବେଚନା କରିପାରିବେ ।

ଉକ୍ତପତ୍ରରେ ଆହୁରି ଅନନ୍ଦ ସହଜ ପାଠକଲୁଁ ଯେ କଲିକତାସ୍ଥ ସମ୍ବାଦ ବ୍ୟକ୍ତମାନେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପୀଡ଼ିତ ଲୋକଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ସକାଶେ ସଭା କରିଥିଲେ ସେଥିରେ ପ୍ରାୟ ଟ ୭୦୦୦ ଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦାନ ପ୍ରାପ୍ତର ଫର୍ଦ୍ଦରେ ଦସ୍ତଖତ ହୋଇଅଛି । ସେଠାର ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ପ୍ରାୟ କୋଡ଼ିଏ ଜଣରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ୮୦୦୦ ଲୋକଙ୍କୁ ଆହାର ଦେବାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରି ଅଛନ୍ତି । ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଅର୍ଥ ଉପାର୍ଜନ ସାର୍ଥକ ।

ଆମ୍ଭେମାନେ ସମ୍ବାଦ ପାଇଁ ଅଛୁ ଯେ ଯୁଦ୍ଧ ନଗରରେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାବୁ ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ଗାଙ୍ଗୁଲି ମୁନସଫ ଓ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାବୁରାମ ଅକ୍ଷୟ ଗୁଡ଼ୁର୍ଖା ଦିପୋଷି

କଲେଟରଙ୍କ ଉଦ୍ୟମରେ ଗୋଟିଏ ବ୍ରହ୍ମଂ ସମାଜ ଅଗ୍ରସ୍ତ ମାସ ତା ୨୨ ରଖରେ ସ୍ଥାପନ ହୋଇଅଛି । ଆରମ୍ଭ ସମୟରେ ଏଥିର ସଭ୍ୟ କ୍ରମାଗତ ଥିଲେ ମାତ୍ର ଅଳ୍ପ କାଳ ମଧ୍ୟରେ କ୍ରମାଗତ ସଭ୍ୟ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେତେଥର ଅନ୍ନ ଛନ୍ଦକୁ ଯାଉ ତେତେଥର କଙ୍ଗାଳଙ୍କ ଦୁର୍ଭାଗୀ ଦେଖି ଦୁଃଖାତ ହେଉଁ କେତେବେଳେ ଟିକଟ ନେବାପାଇଁ ଓ କେତେବେଳେ ଅନ୍ନ ପାଇବା ପାଇଁ ଧରଣର ଓ ଉନ୍ନିମିତ୍ତ ମାର ପିଟର ଚର୍ଚ୍ଚାସଙ୍ଗଦା ଦେଖାଯାଏ କରୁପେ ଯେ ଏଥିର ନିବାରଣ ହେବ ତାହା କାହାରିକୁ ବିଚାର କରିବାର ଜଣାଯାଏ ନାହିଁ । ମେମ୍ବରମାନେ ପ୍ରତି ସପ୍ତାହ ଦୋତାଲ କୋଠି ଉପରେ ନିର୍ଜନରେ ବସି କେବଳ କୁମେଟୀ ନ କରି ଯେବେ ସମୟ ସମୟରେ କଙ୍ଗାଳଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ସ୍ମରଣରେ ଦେଖନ୍ତେ ତାହାହେଲେ ଆମ୍ଭର ଭରସା ହୁଏ ଯେ ଅନେକ ମଙ୍ଗଳ ହୁଅନ୍ତା । କୁମେଟୀ ଯେ ଯେ ନିୟମ-ମାନକରି ଅଛନ୍ତି ତାହାଲ ଯଥେଷ୍ଟ ଏଥର ତାହାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯେ ଉକ୍ତ ନିୟମମାନ କରୁପ ଚକ୍ରୁଅଛି ତାହା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରେ ଦେଖି ଆସଣା ହୁଏବୋଧ କରିବେ ।

ଗଲିକା ହୁଦର ମୁହ ଖୋଲାଲ ଗଞ୍ଜାମ ଓ ପୁରୀ ସଙ୍ଗେ ଜଳପଥ ଦ୍ଵାରା ଗତାୟାତର ସୁଯୋଗ କରିଦେବା ନିମନ୍ତେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଆଦେଶ କରିଅଛି । ଉକ୍ତ କର୍ମ ଯେବେ ଇରିଗେସନ କୁମ୍ପାନି କରିପାରିବେ ତେବେ ଉତ୍ତମ ନଚେତ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ସ୍ଵୟଂ ତାହାପିତ କରିବେ । ଏକର୍ମରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନେକ ଉପକାର ହେବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ଗତ ଶନିବାର ଠାରୁ ସରକାରୀ ଗୁଡ଼ାଲର ଭାଉ ଅଧିକ ହୋଇଅଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସରୁ ଗୁଡ଼ାଲ ଟଙ୍କାକୁ ସେଂସର ଓ ମୋଟ ସେଂସର ମିଳୁ ଅଛି । ଲୋକେ କହୁ ଅଛନ୍ତି ଯେ ସରକାର ଆପେ ଗୁଡ଼ାଲ ଦେବାର କସୋଟ କରି ବଜାର ଭାଉ ଚଢ଼ାଇ ଦେଇ ଅକ୍ଳେଶରେ ସେ ଭାଉରେ ବିକିଲେ । ଏମାନେ ବିଲଭି ଯିବାର ।

ଆମ୍ଭେମାନେ ଅଦିଆନନ୍ଦ ସହିତ ଗେଜେଟରେ ପାଠ କଲୁଁ ଯେ ପୁରୀର କଲେଟର ଶ୍ରୀଧର ବାଲୋ ସାହେବ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀର କଲେଟର ଓ ମେଜେଷ୍ଟର ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଏହାକମ ଦୁଃଖୀଙ୍କ ସକାଶେ ଯେଉଁପ ପରିଶ୍ରମ ଓ ଯତ୍ନ କରୁଅଛନ୍ତି ତାହା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିଦିତ ଅଛି ଓ ଏସକାଶେ ଯେ ତାଙ୍କର ପଦବୃଦ୍ଧି ଶୀଘ୍ର ହେବ ଏହାବିଚିତ୍ ନୁହେଁ ।

ପ୍ରେଂଶ୍ ଅବ ଇଣ୍ଡିୟା ପତ୍ରିକା ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯେ ମାଡ୍ରାଜର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଲର୍ଡ ନେପିୟର ସାହେବ ଆପଣା ଅଧିକ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷପୀଡ଼ିତ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ସ୍ଵୟଂ ଭ୍ରମଣ କରି ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଯାହାଆବଶ୍ୟକ ସେଥିର ଉପାୟ କରୁଅଛନ୍ତି ।

ଗଞ୍ଜାମର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କର୍ମ ଦେବାକ୍ରମେ ସେ ସ୍ଥାନରୁ ଚଳାଇ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ଖାଲଖୋଳିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ କରିବାରେ ଇଣ୍ଡିଆ ଗଭର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ତାହାମଞ୍ଜୁର କରି-
ଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ଗଭର୍ଣ୍ଣର କଞ୍ଚାଲିମାନଙ୍କ ଭୟରେ
ଦାଜିଲିଙ୍କକୁ ପଳାୟନ କରିଅଛନ୍ତି ।

ଧାମନଗରରେ ଚାନ୍ଦିଲର ଶ୍ରୀ ଟ ୧ ଜାରେ ଏକସେର ଓ ଯାନପୁରରେ
ସେ ୨୯ ହୋଇ ଅଛି । ସେ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କୁ ଶୀଘ୍ର ଯତ୍ନାତ୍ମକ ଚାନ୍ଦିଲ ପଠାଗିରୀର
ଉପାୟ କରାଯାଉ ଅଛି ।

ବମ୍ବାଇରୁ ବଙ୍ଗଦେଶର ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପୀଡ଼ିତ ସ୍ଥାନ ମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ କ୍ରମେ,
ଟ ୭୭୦୦ ଜା ଆସି ଅଛି । ଏଥି ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ସର ସାମଗ୍ରେଟଙ୍କ ଟ୍ରିଜିଭରଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ
ଟ ୧୫୦୦ ଜା ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ।

ଫ୍ରେଣ୍ଡ୍‌ସ୍ ଅଫ ଇଣ୍ଡିଆପତ୍ରରୁ ଜଣାଗଲା ଯେ ଆଗରହାଇକୋଟରେ ଏକ
ବଡ଼ ହାତ୍ୟାକର ଘଟଣା ହୋଇଅଛି ଜଣେ ଜଳ ଏକ ମକଦ୍ଦମା କ୍ଷୁଦ୍ର ଭାବେ ଅନ୍ୟ
କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଥିଲେ ଏହି ସମୟରେ ସାହାର ମକଦ୍ଦମା ଡିସମିସ ହୋଇଥିଲା
ସେ ଏକ ମସାଲ ଜାଲି ଉକ୍ତ ହାକିମଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଦେଖାଇଲା ଓ ଏ ପ୍ରକାର
କରିବାର ଅଭିପ୍ରାୟ ବ୍ୟକ୍ତ କଲା ଯେ ହାକିମମାନେ ଅରକାରରେ ଆଇ ନ୍ୟାୟ
ଅନ୍ୟାୟ ଦେଖି ପାରୁ ନାହାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଆଲୋକ ଦେଖାଇବାର ଆବଶ୍ୟକ ।
ଉକ୍ତ ହାକିମ ଏ ପ୍ରକାର କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଜେବଲ ଟ ୫୦ ଜା ଯତ୍ନମାନା
କଲେ ।

ଉକ୍ତ ପତ୍ର ଲେଖନ୍ତି ଯେ ଅମୃତସହର ନଗରରେ ଡାକ୍ତର ଏଚନ୍ ସନ୍-
ସାହେବ ସମ୍ବନ୍ଧ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନଙ୍କୁ ବୈଦ୍ୟ ବିଦ୍ୟା ଅସ୍ତ୍ର ଚଳାଣୀ ଶିକ୍ଷା ଦେବା
କ୍ରମେ ଏକ ବିଦ୍ୟାଳୟ ସ୍ଥାପନ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ କରି ଅଛନ୍ତି । ଏତଦ୍ୱାରା
ତାହାଙ୍କର ଅଭିପ୍ରାୟ ଏକ ଯେ ଏ ଦେଶସ୍ଥ ଭଦ୍ରଲୋକମାନଙ୍କ ଗୃହ ମଧ୍ୟକୁ ପୁରୁଷ
ଡାକ୍ତର ଯିବାର ଯେ ଅଶୁକ୍ଷିତ ଅଛି ତାହା ନିବାରଣ ହେବ ।

ପତ୍ର ପ୍ରେରିତଙ୍କ ପ୍ରତିସମ୍ବାଦ

ଆମ୍ଭେମାନେ ଏସମ୍ବାଦ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ପତ୍ର ପାଇଅଛୁଁ ମାତ୍ର ପତ୍ରିକାରେ
ସ୍ଥାନାଭବ ହେତୁରୁ ପ୍ରକାଶ କରି ପରିଲୁ ନାହିଁ । ଏ ପଛେ ପ୍ରକାଶ କରାଯିବ ।

ଶ୍ରୀ ପିଣ୍ଡାଳ ଚୁଣ୍ଡା—ଅଧୁନ ଶିକ୍ଷକ ଯଦ୍ୟପି ପକ୍ଷପାତ କରନ୍ତି ତେବେ ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ କମ୍ପା କୁମ୍ପେଟୀଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ପ୍ରମାଣ କରାଇଲେ ସେଥିର ପ୍ରତିକାର ହେବ ।

ଦା. ର. ରା—ହୃଦ୍‌ମାନେ ଜାତି ସଂସ୍କାର ହେଉ ଅରକ୍ଷ ବାଳକଙ୍କ ଭରଣ ପୋଷଣ କର୍ମନିବୃତ୍ତ କରିବ କୁ ଯଥାର୍ଥ ପାହଞ୍ଚିବାର ଲେଖନ୍ତି ମାତ୍ର ସେ କଥା ଚର୍ଚ୍ଚ କରିବାରେ କଲକତ୍ତ ଅଛି । ପାତ୍ର ସାହେବ ଉପଯୁକ୍ତ ପାତ୍ର ହେଲେ ସୁଦ୍ଧା ତାଙ୍କ ଠାରେ ଯେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପୀଡ଼ିତ ବାଳକଙ୍କ ଉପକାର ହେଉ ନାହିଁ ଏହା କୁମ୍ପେଟୀ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କର କରାଅଛନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନେ ଏ ପ୍ରକାର ବାଳକଙ୍କ ଅନାଥ ହୋଇ ବଜାରରେ ବୁଲୁ ଥିବାର ଦେଖୁ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ଜାଣିପାରୁ ଅଛନ୍ତି ।

ଅହଂ ସଂଦର୍ଶୀ—ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶ କାରଣ ଯେଉଁମାନେ ରଚନା ଲେଖି ପଠାଇବେ ତାହାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ଅଛୁ ଯେ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ନାମ ଆତ୍ମକୁ ଜଣାଇବେ ।

ଉତ୍କଳ ଦୀପିକାର ମୂଲ୍ୟ ଓ ନିୟମ

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ	ଟ ୫ ଟଙ୍କା
ଛମାସର ଅଗ୍ରମ ମୂଲ୍ୟ	ଟ ୧୫
ତିନିମାସର ଏକ	ଟ ୧୫
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ	ଟ ୭ ଟଙ୍କା
ପ୍ରତି ଖଣ୍ଡର ମୂଲ୍ୟ	ଟ ୦

ଏ ସମ୍ପାଦକ ସମ୍ପର୍କୀୟ ସମସ୍ତ ଚିଠିପତ୍ର ଓ ଟଙ୍କା ଇତ୍ୟାଦି ଶ୍ରୀ ଗୌରୀ-ଶଙ୍କର ରାୟ ମେନେଜରଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇବାକୁ ହେବ ।

ସହର କଟକ ଆଲମଗର ବଜାର କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟି କୁମ୍ପାନୀର ପଥର ଗ୍ରାମରେ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇ ପତ୍ରିକାର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରଚାର କରାଗଲା ।

ଉତ୍କଳ ଦୀପିକା

ସାପ୍ତାହକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା

୧୭ଶ ଶନିବାର ତା ୮ ଋଷ ମାସେ ସିନ୍ଧୁପୁର ସନ ୧୮୭୭ ମସିହା
ମୁତାବକ ୨୫ ଦିନ ଭାଦ୍ରବ ସନ ୧୨୭୩ ଶାଳ ଷଷ୍ଠ ସଂଖ୍ୟା

ସର ହେନରି ରିକଟ ସାହେବ

ଏ ସିଲର ପୂର୍ବଜନ କମିସ୍ନର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ହେନରି ରିକୋଟସ୍ ସାହେବଙ୍କର
ଓର ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ନାମ ଏଦେଶର ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ବିକିତ ଅଛି । ପ୍ରଶଂସିତ
ସାହେବ ପ୍ରଥମେ ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲାର କଲଚର ଥିଲେ ସେ ସ୍ଥାନ ପ୍ରତି ତାହାଙ୍କର
ଏ ପ୍ରକାର ମମତା ଜନ୍ମି ଥିଲା ଯେ କମିସ୍ନର ହେଲ ଉତ୍ତରୁ ସୁଦ୍ଧା ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ
ଅଧିକାଂଶ ସମୟ ବାଲେଶ୍ୱରରେ ରହନ୍ତି । ସନ ୧୮୩୭ ଶାଳରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ସମୟରେ
ସେ ଦୁଃଖୀ ମାନଙ୍କ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ନିବାରଣର ଅନେକ ଉପାୟ କରିଥିଲେ । ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ
ଆରମ୍ଭ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ବାଲମ ଗୁଡ଼ିକ ଅଣାଇ ବିକ୍ରୟ କରିବା ବାବୁ ଲୋକମାନେ
ଅଧିକ କଷ୍ଟ ପାଇ ନାହାନ୍ତି । ଯେଉଁ ମାନଙ୍କର ଘର ଭୁଞ୍ଜିଯାଇଥିଲା ସେମାନଙ୍କର
ଘର ତିସାର କରିବା ଦେଇଥିଲେ । ଓ ବସ୍ତୁ ସ୍ୱାନମାନଙ୍କୁ ବସ୍ତୁ ଓ କମ୍ପଲ ଆପଣା-
ରାସ୍ତରେ ଓ ମଧ୍ୟ ସରକାର ତରଫରୁ ଦେଇଥିଲେ । ରିକୋଟସ୍ ସାହେବ ଏ
ପ୍ରଦେଶର ବନ୍ଦୋବସ୍ତର ସକଳ ଆୟୋଜନ କରିଦେଇଯାଇ ରେବନ୍ତୁ ବୋର୍ଡ଼ରେ
ସେଥିର ସମସ୍ତ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରଣ କଲେ । ଏ ଦେଶ ପ୍ରତି ତାହାଙ୍କର କର୍ପୟନ୍ତି
ସ୍ୱେଦ ତାହା ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେରିତ ତଳ ଲିଖିତ ପତ୍ରରୁ ପାଠକମାନେ ଜ୍ଞାତ ହେବେ ।

ଓଡ଼ିଶାର ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପୀଡ଼ିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଗୃହୀ ଓପୁଲ ହେଉ
ଥିବାର ସମ୍ବାଦ ପତ୍ର ମାନଙ୍କରୁ ଅବଗତ ହୋଇ ଆମ୍ଭେ ଟ ୨୦୦ଙ୍କା ପଠାଇ ଅଛୁ ।
ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ବାଲେଶ୍ୱର ଲୋକମାନେ ବିସ୍ମୟ କରିଥିବେ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ
ଯେପରି ସୁଖରେ କାଳ ଯାପଣ କରି ଅଛୁ ତାହା ଆମ୍ଭେ ବିସ୍ମୟ କରି ନାହିଁ ।
ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନଙ୍କର ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଶୁଣି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖି ହେଲୁ । ସେମାନଙ୍କର
ପୂର୍ବ କମିସ୍ନରଙ୍କ ଠାରୁ ଟ ୨୦୦ଙ୍କାର ଦାନ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଳ୍ପ ଦୁଃଖ ହେବ ମାତ୍ର

ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଅଧିକ ଟଙ୍କା ନାହିଁ । ସକଳ ପଦାର୍ଥ ପତ୍ତ
ପ୍ରାୟତଃ ଅଧିକ ଅଧିକ ଦୁର୍ମୂଲ୍ୟ ହେଉଅଛି । କୁମ୍ଭେଟୀର ମେମ୍ବରମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଚରମାନ୍ୟ ଶ୍ରୀ ଏବଣ୍ଡ ସାହେବଙ୍କର ନାମଦେଖିଲୁ । ତାହାଙ୍କୁ ଆତ୍ମର
ନମସ୍କାର କହୁବ ।

ଆତ୍ମର ପୁରାତନବନ୍ଧୁ ଅତୁଳ ରଞ୍ଜିତ୍ ଓ ବର୍ଦ୍ଧାନନ୍ଦ ଦାସ ବଞ୍ଚୁଥିଲେ ଓ
ଆପଣଙ୍କର ସୁଯୋଗ ହେଲେ ଆମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରୁ ଥିବାରୁ ତାହାଙ୍କୁ
ଜଣାଇଦେବେ କଟକର ଯେ ଦରବାର ହୋଇଥିଲି, ସେ ଆଶ୍ୱାସନା ଦେଇଅଛନ୍ତି
ଯେ ହାଲ ବନ୍ଦୋବସ୍ତର ମିୟାଦ ଗତ ହେଲରୁ ଯେ ନୂତନ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ହେବ
ସେଥିର କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳିବ ବନ୍ଦୋବସ୍ତର ପ୍ରଧାନନିୟମ ମାନଙ୍କ ଅନୁସାରେ କରାଯିବ ।
ଆମ୍ଭେମାନେ ଦିଆର୍ଥ ଜରିବା ନିମନ୍ତେ ଅନେକ ପରିଶ୍ରମ ସହଜ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲୁ
ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ବ ୨୫ ଶ ଶହରୁ ଉତ୍ତରୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସେ ସମସ୍ତ ପରିଶ୍ରମ ନଷ୍ଟ
ହୋଇ ନ ଥିବାର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦର ସହଜ ଅବଗତ ହେଲୁ । ନୂତନ
ବନ୍ଦୋବସ୍ତରେ କେତେକ ବିଷୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇପାରେ
ମାତ୍ର ମୋଟରେ ଦେଶର ଅବସ୍ଥାଉନ୍ନତ ହୋଇଅଛି । ଓ ଲୋକମାନେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ
ଅଛନ୍ତି ।

ହେନେର ରିକେଟ୍ସ

ଏ ଦେଶର ଏପ୍ରକାର ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ସମୟରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରି ଯେ
ଟ ୨୦ ଟଙ୍କା ପ୍ରେରଣ କରି ଅଛନ୍ତି ସେଥିନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଅଶେଷ
ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ବାଲେଶର ନିବାସୀମାନଙ୍କର ରିକେଟ୍ସ
ସାହେବଙ୍କର ନାମ ପ୍ରତିଦିନ କଥାବାଚି ହେବା ବିଷୟ ପରି ହୋଇଅଛି । ତାହାଙ୍କୁ
ସେମାନେ ବିସ୍ମରଣ କରିଥିବାର ଯେ ଆଶଙ୍କା କରିଅଛନ୍ତି ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି
ନିଷ୍ଠୁରତା ପ୍ରକାଶ କରୁ ହୋଇଅଛି ।

କଟକସ୍ଥ ସାହାଯ୍ୟ କୁମ୍ଭେଟୀ

କଟକସ୍ଥ ସାହାଯ୍ୟ କୁମ୍ଭେଟୀଙ୍କର ଗତମାସ ତା ୩୧ରେ ୮ ଭାଗ ବର୍ଣ୍ଣନାକଲୀ
ପାଠକଣି ଆମ୍ଭେମାନେ ଅତିଶୟ ଆନନ୍ଦ ହୋଇ ଅଛୁ । କୁମ୍ଭେଟୀକୁ ଯେ ଗୁରୁତର
ଭାବ ଅର୍ପଣ ହୋଇଅଛି ଇଦାନ ସେମାନେ ତାହା ଉତ୍ତମ ରୂପେ ନିର୍ବାହ କରିବାର
ନିତ୍ୟ ମାନସ ପ୍ରକାଶ କରି ଅଛନ୍ତି । ଏ ସଭାରେ ଦୁଇ ଗୋଟି ମହତ କାର୍ଯ୍ୟସ୍ଥିର
ହୋଇଅଛି ।

ଯଥା—୧- ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପୀଡ଼ିତ ବାଳକଙ୍କର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ।

୧- ରୋଗରେ କାତର ହୋଇ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ବାଟରେ ପଡ଼ିଥାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଚିକିତ୍ସା ଓ ପ୍ରତିପୋଷଣ । ପ୍ରଥମ କାର୍ଯ୍ୟ ସୁପ୍ରଶାଳୀରୂପେ ତଳାଢ଼ବା ସକାଶେ ମେମ୍ବରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବାବୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣ ରାବତରୂପେ ଓ ବାବୁ ଦାନାନାଥ ସରକାର ଓ ବାବୁଜ
ମେନେଜର ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଏମାନେ ତଳତ ମାସ ତା ୧ ରଖରେ ଏକସଂଖ୍ୟରେ ସଭାକର ଉକ୍ତକର୍ମ ସୁଗୁରୁ ରୂପେ ନିର୍ବାହ ସକାଶେ ଯେ ନିୟମମାନ କରାଅଛନ୍ତି ତାହା ସର୍ବତୋ ଭାବରେ ଉତ୍ତମ ହୋଇଅଛି । ଓ ତାହା ପାଠ କରିବା ମାତ୍ରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ବ୍ୟାପ୍ତ ହେଲା ଯେ ଏମାନେ ଏ କର୍ମ ନିର୍ବାହ କରିବାର ଉପଯୁକ୍ତ ପାତ୍ର ଅଛନ୍ତି ଯଦ୍ୟପି ପିଲାମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକ ସୁଭାବ ଛଡ଼ାଇବା କାରଣ ଯେ ଉପାୟ ହୋଇ ଅଛି ତାହା ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହଇ । ତଦାତ ମେମ୍ବର ମାନେ ଯେ ସେ ବିଷୟ ବିସରଣ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ଏଥିରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଅକ୍ଷୟରେ ସେଥିର ଉପଯୁକ୍ତ ବିଧାନ ହେବ । ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଥମରେ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲୁ ଯେ ପିଲାମାନଙ୍କର ଭାର କୌଣସି ହିନ୍ଦୁ ହସ୍ତରେ ଅର୍ପଣ କରିବାର ଉଚିତ ଥିଲା । ଓ ଆମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ୟ ଆହ୍ଲାଦର ସହତ ପାଠକ ମହାଶୟକୁ ଜଣାଇ ଅଛୁ ଯେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଲେଖିବା ବୃଥା ହୋଇ ନାହିଁ । ବିଶେଷରେ ଭାର ପ୍ରାପ୍ତ ମେମ୍ବରମାନେ ଏ ସତ୍ତ୍ୱକର୍ମରେ ଯେ ରୂପଭାଷା ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଓ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାବୁ ଦାନାନାଥ ଶରକାର ଉକ୍ତ ବାଳକଙ୍କ ରକ୍ଷାର୍ଥେ ବନା ଭଡ଼ାରେ ଆପଣାର ଅଧିକାରରେ ଥିବା ଗୋଟିଏ ଝଞ୍ଜା ଗୁଡ଼ି ଦେଇ ଥିବାରୁ ତାଙ୍କ ଉତ୍ସାହର ଯେ ରୂପ ପରିଚୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଅଛି ସେଥିରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ମେମ୍ବରମାନେ ବାଳକଙ୍କ ରକ୍ଷା ବିଷୟରେ ଯତ୍ନପରୋପାୟ ଯତ୍ନବାନ ହେବେ ।

ଦ୍ୱିତୀୟ କର୍ମ ନିର୍ବାହ ନିମନ୍ତେ ମେମ୍ବରମାନେ ସହର ନିବାସୀ କେତେକ ପୁରୁଷ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରି ଅଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ବାସକରୁ ଥିବା ବଜାର କି ମହଲ୍ଲା ମଧ୍ୟରେ ଯାହାକୁ ରୋଗ ଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ଅସହାୟ ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ି ରହିବାର ଦେଖିବେ ତାହାକୁ ତ୍ରେକ୍ଷଣାତ୍ ତୋଳିରେ ଚାଲିଆଣନ୍ତୁ ହସପିଟାଲକୁ ପ୍ରେରଣ କରିବେ ଓ ଉକ୍ତ ଦୋଳି ଓ ଗଉଡ଼ି ପୁଲିସରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ।

କର୍ତ୍ତୃମାନ କାଳରେ ଲୋକଙ୍କର ଯେପରି କ୍ଳେଶ ଦେଖାଯାଏ ସେଥିରୁ ନିମନ୍ତେ ଅବଶ୍ୟକ ସ୍ତ୍ରୀକାର କରିବେ ଯେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କର୍ମ ମଧ୍ୟରେ କିଛି କାଳ ଦୁଃଖୀଙ୍କ ଉପକାର ନିମିତ୍ତ ଉପଯୋଗୀ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଓ ତାହା ନହେଲେ

ମେମ୍ବରମାନେ ଏକାକି ସମସ୍ତ କର୍ମ କଦାଚ ସୁଗୁରୁ ରୂପେ ନିର୍ବାହ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ମାତ୍ର କୁମ୍ପେଟୀ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଏକର୍ମରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଏ କର୍ମ ଚଳିପାରିବ ନାହିଁ । କାରଣ ସେମାନେ ସରକାରୀ ଶୁଳକର ୧୦ ଦଶ୍ମା ଠାରୁ ପ୍ରାୟ ସର୍ବସାଧାରଣ କଚେରୀରେ ଆଣ୍ଟି । ଯଦ୍ୟପି କଚେରୀ ଗମନା ଗମନ ଅଥବା କାର୍ଯ୍ୟ ଅବସରେ ବଜାରରେ ଥିବା ବେଳରେ ଏପ୍ରକାର ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପୀଡ଼ିତ କେହି ମନୁଷ୍ୟ ତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଗୋଚରରେ ଆସିବେ ତେବେ ତାହାଙ୍କ ଚିତ୍ତରେ ଦିଧାର ସଞ୍ଚାର ଓ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ମର ଜ୍ଞାନ ଜାଗରିତ ହୋଇଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ଲୋକାଭାବ କି ମନରେ ବ୍ୟସ୍ତତା ହେତୁରୁ ସୁତରାଂ ତାହା ଅବହେଳା କରିବେ । ବାସ୍ତବରେ ଏକର୍ମ ସହଜ ନୁହଇ । ଜଣେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଲୋକକୁ ଉଠାଇବା ସକାଶେ ପୁଲିସ ଫାଣ୍ଟି ଅଥବା ଆନାକୁ ଯାଇ ସେଠାରୁ ଡୋଲି ଅଣାଇବା ଉତ୍ତରୁ ଡାକ୍ତର ସାହେବଙ୍କ ନିକଟକୁ ଚିଠି ଲେଖି ପଠାଇବାରେ କେତେ ସମୟ ଓ ଆତ୍ମାଶର ଅପେକ୍ଷା ହୁଏ ତାହା କି କୁମ୍ପେଟୀର କେହି ମେମ୍ବର ଚିନ୍ତେନା କଲେ ନାହିଁ ? ଅନୁମାନଙ୍କର ମାନସ ଏହି ଯେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପୀଡ଼ିତ ଲୋକଙ୍କୁ ଅଳ୍ପ ଛନ୍ଦ ଅଥବା ହସପାତାଳକୁ ପ୍ରେରଣ କରିବାର କର୍ମ ସମସ୍ତ ପୁଲିସ କର୍ମଗୁଣ୍ଡଙ୍କ ଯିମା ହେଉ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ ରୂପେ ଜଣାଇ ଦିଆ ଯାଉ ଯେ ଏକର୍ମରେ କିଷ୍ଟମାତ୍ର ତୁଟି ଯାହାର ଦେଖା ଯିବ ତାହାକୁ ତଦପଯୁକ୍ତ ଦଣ୍ଡରୁ ମୁକ୍ତ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତତ୍ତ୍ଵାବଧାରକ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇ ସେମାନେ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଏ କର୍ମରେ ପୁଲିସର ତୁଟି ଦେଖିବେ ତାହା ପୁଲିସ ଦ୍ଵାକମଙ୍କ ଜାତ ସାରରେ ଅଣିବେ ।

ସାପ୍ତାହକ ସମ୍ବାଦ

ଏ ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ କଟକ ସହରରେ ଗୋଟିଏ ଦୁର୍ଘଟଣା ହୋଇଅଛି । ଲୁଣିଆସାସ୍ତ୍ର ନିବାସୀ ରଘୁରାଜ ନାମକ ଏ ବ୍ୟକ୍ତିର ନାତିକୁ କେହି ଦୁରସ୍ତା ହତ୍ୟାକରି ପାଟଣାସ୍ତ୍ର ପୋଖରୀରେ ପକାଇ ଦେଇଥିଲା । ପିଲାଟ ବୟସ ଅନ୍ଧାକ ବାଞ୍ଚି । ଲସ ତଦାରଖରେ ଦେଖାଗଲା ଯେ ତାହା ବେକ ମୁଣ୍ଡରେ ଅସ୍ତର ଚନ୍ଦ୍ରମାନଅଛି । ଓ ତାହାର ହାତରେଥିବା ଟ୍ୟାଅଣା ମୂଲ୍ୟର ଖତୁ ବାହାର କରିନେଇ ଅଛି । ମକଦ୍ଦମା ପୁଲିସ ଦ୍ଵାରା ଅନୁସନ୍ଧାନ ହେଉଅଛି ମାତ୍ର ଆସାମିର କିଛିମାତ୍ର ଧନୀକ ପାହାଯାଇ ନାହିଁ । ହୁଏ ! ଟ୍ୟା ପାଇଁ ନରହତ୍ୟା ! ଏଥିରୁ ଆଉ ଅଧିକ ଦୁର୍ଘର୍ମ କି ଅଛି । ଅଥବା ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଇତର ମନୁଷ୍ୟକୁ କି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାତର କରିଅଛି । ଏ ଉତ୍ସାନକ ଘଟଣା ସେଥିର ପରିଚୟ ମାତ୍ର ଦେଉଅଛି ।

ଆମ୍ଭେମାନେ ଆନନ୍ଦ ସହୃଦ ଶ୍ରବଣ କଲୁଁ ଯେ କଟକ ଭଗ୍ନୀ ସ୍କୁଲର ଗୁପ୍ତମାନେ ସାହେବଦାଦା ବଜାରରେ ଗୋଟିସ୍ତେ ନୂତନ ବ୍ରହ୍ମସମାଜ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛନ୍ତି । ଅଗସ୍ତ ମାସ ତା'ରଖରେ ସଭା ଅନକୁଳ ହେଲା ଓ ଅଲକାଳ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ ୩୦ଜଣ ସଭ୍ୟ ସମାଜଭୁକ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ପରନ୍ତୁ ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ସ୍କୁଲର ଗୁପ୍ତ ସମସ୍ତେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ଯେ ସଦାନୁଷ୍ଠାନରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଏହା ସାମାନ୍ୟ ସୁଖର ବିଷୟ ନୁହେଁ । ମାତ୍ର ଏ ନଗରରେ ଅନେକ କାଳରୁ ଏକ ବ୍ରହ୍ମସମାଜ ସ୍ଥାପନ ହୋଇଅଛି । ସେଠାକୁ ନଆସି ନୂତନ ସମାଜ କରିବାର ମର୍ମ ଆମ୍ଭେମାନେ ବୁଝିପାରୁନାହୁଁ ।

ହୃଦ୍‌ପେଟି ଅଟ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଠକଲୁଁ ଯେ ଗତ ଜୁଲାଇ ମାସ ତା'ରଖରେ ଯେଉଁସ ନଗରରେ ଘୋଟକ ମା'ସ ଭୋଜନ କରିବାର ପ୍ରଥା ଚଳାଇବା ସକାଶେ ଏକ ବୃହତ ଖାଦ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ଓ ଭୋଜନ ସାମଗ୍ରୀ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ଘୋଟକ ଶୁଣ୍ଠର ନାନା ଅବସ୍ଥାବର ମଂସ ଅନେକ ପ୍ରକାରରେ ରନ୍ଧନ ହୋଇଥିଲା । ଜୁଲାଇ ଏକତ୍ରରେ ଅତି ସମାଭୋଦ୍ଧରେ ଭୋଜନକରି ଉକ୍ତ ମଂସରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥମାନ ଅତି ସୁସ୍ୱାଦୁ ହୋଇଥିବାର ବ୍ୟକ୍ତିକଲେ । ଫଳେ ଫଳେ ମନୁଷ୍ୟ ଆଉ କିଛି ଜୀବଜନ୍ତୁ ଅଖାଦ୍ୟ ରଖିବ ନାହିଁ ।

କେ ଲଘୁରର ରଜାଜର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଅଛି । ଶୁଣାଯାଇ ଯେ ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ଦୁଇ ଏକ ଦିନ ପୂର୍ବ ସେ ଆପଣାକୁ ଓ ଆପଣା ରାଣିମାନଙ୍କୁ ଟଙ୍କା ସଙ୍ଗେ ଓଜନ କରାଇ ଉକ୍ତ ଟଙ୍କା ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ଦାନକଲେ ରଜାଜର ଓଜନ ଟଙ୍କା ୪୫୦୦୦ଟଙ୍କା ହେଲା ମାତ୍ର ତାଙ୍କର ଦୁଇ ରାଣୀ ଜଣକେ ଟଙ୍କା ୪୫୦୦୦ଟଙ୍କା ଲେଖାଏ ତୈଳରେ ଉଠିଲେ ଏରୂପ ଗାଏ ଟଙ୍କା ୪୫୦୦୦ଟଙ୍କା ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ।

ଗତ ଝଡ଼ରେ ସରକାର ଅନେକ ରୁଉଲ ନୋକସାନ ହୋଇ ବନ୍ଦୀର ଠାରେ ପ୍ରାୟେ ୫୦୦୦୦ ମହଣ ରୁଉଲ ବୁଝିଗଲା ଓ ଟେବଲକାନ କାହାଯର ରୁଉଲ ମୂଲ୍ୟ ୫୦୦୦୦୦ ହେଉ ନଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି ।

ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ନିବାରଣ କାରଣ ବୋର୍ଡ଼ ସାହେବମାନେ ଭଲ ଲିଖିତମତେ ଟଙ୍କା ଦାନନ କରିଅଛନ୍ତି ।

ନଗଦ ୦ଟଙ୍କା..... ୪୮୩,୧୦୦;
 ଶସ୍ୟ ଶରଦରେ..... ୪୯୭,୪୪୦